

2006. február

XXXIII./4.

impuzus

A Műegyetem Villamosmérnöki és Informatikai Kar Hallgatói Képviselőtársaság lapja

Tavaszodik...

ingyenes

- Szakirány-besorolási összefoglaló, 2004/05, tavaszi félév** **4**
- Táncolni öröm** **6**
A Számítástudományi és Információelméleti Tanszék egyik oktatójával, Szabó Rékával beszélgettünk, aki a Bevezetés a számításmélethez és az Algoritmuskok elmélete tárgyából tart gyakorlatot.
- Villanykaros elnök az egyetemi hallgatóság élén** **8**
Az idei őszi tisztségváltáson új elnök került az Egyetemi Hallgatói Képviselőlet élére, Dibó Zoltán, karunk hallgatói képviselője személyében. Mint sok más műegyetemi médium, mi is kihagyhatatlannak tartottuk a lehetőséget, hogy Zolihoz néhány kérdést intézzünk.
- ACM ICPC Hungarian National Contest 2005** **9**
- Educatio 2005 – Egy kiállítás percei** **10**
Eljutva egy nemzetközi vásárra vagy kiállításra, érdeklődve sétálunk a standok között, begyűjtjük a különböző információkat, lufikat, reklámtollakat és prospektusokat. De vajon mit tesznek a kiállítók?
- Nagy Fal – nagy utazás** **12**
Idén az ACM ICPC programozóversenyének világbajnoki döntőjét Shanghaiban tartották. A közép-európai regionális döntő főszervezőiként meghívást kaptunk az eseményre, és ha már azon a féltékén járunk a világnak, gondoltuk kiegészítjük utunkat egy pekingi látogatással.
- Qpa – építő szemmel** **13**
Jólnevelt újságírók használják nagyobb volumenű írásaik előkészítésére a „bevezető” nevű részt, mely túl a témamegjelölésen arra is alkalmas, hogy felkeltse az olvasók figyelmét az elkövetkezendő cikkekre. Esetünkben ez azért felesleges, mert elég elég annyit mondanom „Qpa” és a villanykarosok máris mohón vetik magukat a betűkre. S hogy a tapasztalatait egy építő kolléga osztja meg veletek... nos, az talán csak a fűszer a történet amúgy sem kimondottan egyszerű levesében. ☺
- Teljes kép – Hologram** **14**
Magyarnak született, angol állampolgárként kapott Nobel-díjat, munkái nagy részét Angliában és az USA-ban végezte, és Olaszországban hunyt el. Egy mérnök volt, akinek derogált, ha elméleti fizikusnak, tudósnak titulálták, mégis másokkal végeztette el kísérleteit, mert önmagát az ötletek emberének tartotta.
- Paksi Atomerőműben jártunk** **15**
2005. szeptember 29-én a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem hallgatói látogatást tettek a Paksi Atomerőműben, aminek a szervezését és lebonyolítását az Energetikai Szakkollégium végezte.
- Wisdom – a bölcsesség zenéje** **16**
Hallottál már róluk? Nem? Talán ez még nem baj, hiszen viszonylag friss zenekarról van szó, de talán mégis baj, hisz az Iron Maiden és a Europe előzenekaroként is felléptek már.
- EURON – Európa Robotjai Csatasorba Állnak** **18**
R2D2, Cubix, vagy a Terminátor ideje ugyan még nem jött el, de már számos helyen folynak olyan robotikával kapcsolatos kutatások, amelyek célja, hogy eddig csak a sci-fi-kben látott gépembereket hozzanak létre.
- Kiss iWiWett** **19**
Ismered Kyoko Date-et? Nem gond, ha nem, mert nem létezik. Kiss iWiWett is ilyen. A cikkből megtudod, miért.

Az **Impulzus** a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Villamosmérnöki és Informatikai Kara Hallgatói Képviselőletének lapja. Készült a Multiszolg Bt., a Xerox és az Egyetemi Hallgatói Képviselőlet támogatásával.
XXXIII. évfolyam 4-5. (386.-387.) szám. Megjelenik 2200 példányban. Lapzártá: 2005. december 11.

Felelős kiadó: Fejes Róbert, a HÖK elnöke **Felelős szerkesztő:** Turi Dávid **Főszerkesztő:** Kereskényi Balázs V. *Info.*
Főszerkesztő-helyettes: Gyöngyösi Péter IV. *Info.* **Tördelőszerkesztők:** Mattyasovszky János II. *Info.*, Csomor László I. *Info.*
Nyug. tördelőszerk.: Gyebnár Gábor V. *Info.* **Fotó, rajz:** Impulzus, Gulyás Csaba IV. *Info.*, Thomas William Walsh **Címlap:** Inti **Írták és szerkesztették:**

Bacsárdi László VI. *Info.*, Barkóczy Gergely III. *Vill.*, Bényi Ciprián II. *Info.*, Braun Krisztina II. *Info.* ✨, Csomor László I. *Info.*, Dézsi János II. *Info.*, Géczy Attila II. *Vill.*, Gyöngyösi Péter IV. *Info.*, Horváth Gergely V. *Vill.*, Kemény Zsolt Okl. dokt., Kereskényi Balázs V. *Info.*, Kokas Zsolt V. *Info.*, Lustyik Tamás V. *Info.*, Mattyasovszky János II. *Info.*

Továbbá: Haidegger Tamás V. *Vill.*, Markert László András IV. *Info.*, Memon Tomislav, Rácz Gergely II. *Építő*

Szerkesztőségi gyűlés minden hétfőn 19.00 órától. Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

ISSN 1418-0529 (Nyomtatott) ISSN 1588-0745 (Online)

Cím: Impulzus szerkesztőség, Schönherz Kollégium, 1117 Budapest, Irinyi J. u. 42., 819. szoba

Tel.: 372-5141 **Fax:** 372-5139 **E-mail:** impulzus@impulzus.com **WWW:** <http://www.impulzus.com/>

Tanárinterjúnkat a **XEROX®** támogatja.

HK NEWS

Szakirány-besorolási összefoglaló, 2004/05, tavaszi félév

A Tanulmányi Csoport már-már megszokott elfoglaltsága a szakirány-besorolás és a hozzá tartozó egyéb teendők elvégzése. Ez idén sem volt másképp. Tavasszal az informatikus szakirányokra és villamosmérnök mellékszakirányokra lehetett becsatlakozni, valamint néhány villamosmérnök főszakirányra keresztbecsatlakozni.

Idén az informatikus szakirányokra szokatlanul sokan jelentkeztek. Az egy évvel ezelőttiéhez képest kb. 15-20%-kal nőtt a szakirányra igyekvők száma. Néhány szakirányra (főleg a kettes szakcsoporton belül) rendkívül sokan akartak bejutni. Ezért aztán a kar vezetése a Hallgatói Képviselőt egyetértésével 35-ről 40-re emelte az összes szakirány keretszámát.

A szakirány-választási időszak 2005. április 1-től 25-ig tartott. Ebben az intervallumban lehetett jelentkezni a Neptunon keresztül a szakirányokra, valamint a jelentkezési sorrendeket beállítani. Ezután május 6-ig különjárás díj ellenében még mindig volt mód sorrendmódosításra (jelentkezésre már nem). Azoknak, akik ennyi idő alatt sem tudtak szakirányra jelentkezni (és számukra megfelelő sorrendet választani) május 27-ig még alkalmuk nyílt méltányosság terhére a jelentkezéseiket módosítani. Sajnos annak ellenére, hogy közel két hónapig lehetett szakirányokat választani, még ekkor is maradtak olyanok, akiknek ez nem sikerült. Éppen ezért szeretnénk minden leendő szakirányra jelentkezőt nyomatékosan megkérni, hogy a Neptunon keresztül időben végezze el a jelentkezést és sorrendbeállítást. Ez mindössze egy öt perces adminisztratív teendő, ám ennek hiánya könnyen okozhat akár egyéves kihagyást is az egyetemi tanulmányokban!

Az első kör a szabályzatoknak megfelelően a vizsgaidőszak 3. hetében zárult, ami 2005. június 10-ét jelentette. Akik eddig minden kritériumot teljesítettek, azok első körös besorolás alá estek. A tájékoztató jellegű első körös átlagok már június 13-án megtekinthetőek voltak a HKweben. Az elmúlt félévekhez hasonlóan ezúttal is sokat kellett várni a tanszékekre (jegyek felvétele), valamint a KTH-ra (kiegészítő-, német- és francia képzésesek adatai), így a tájékoztató jellegű első körös besorolás július 12-én, a végleges július 25-én született meg. Az első kör teljes lezárásával egyébként mindig meg kell várnunk a vizsgaidőszak végét, mert a kiegészítő és a franciások szabályzatban biztosított joga, hogy első körösök legyenek (akkor is, ha kritériumaikat csak a vizsgaidőszak végére teljesítik).

A második kör vége a vizsgaidőszak utolsó napja, azaz július 1-e volt. A második körös besorolás során csak azokra a helyekre lehetett bejutni, amiket az első kör után üresen maradtak. Az informatikus szakirányra jelentkezők számának megnövekedése magával vonta azt, hogy a korábbi évekkel ellentétben nem csak egy-két, hanem öt szakirány is betelt első körben. A villamosmérnök fő- és mellékszakirányok közül is volt egy-egy, amire már

Statisztikák

Összesen 938-an jelentkeztek az 5 villamos fő-, 18 villamos mellék- és 12 infós szakirányra, ebből 408 villamosmérnök és 530 informatikus hallgató. A jelentkezők közül 724 ember (illetve ennyi jelentkezés volt sikeres, mert volt olyan villamosmérnök, aki fő- és mellékszakirányra is bekerült) került szakirányra, 374 villamos és 350 infós. Első körben 331, illetve 311, második körben 13, illetve 39 villamos és infós került be szakirányra. A villamosmérnökök közül volt egy harmadik körös, valamint 29 kritériumhiányos bekerülés.

nem lehetett bekerülni második körben. Maga a második körös besorolás időben az első köröst követte: tájékoztató eredmények július 12-én, végleges eredmények július 25-én kerültek nyilvánosságra.

A tavaszi szakirány-besorolás kuriózuma a harmadik és negyedik körös besorolás, mert ilyen a téli időszakban nincs. Természetesen erre is vonatkozik az, hogy harmadik körben csak a második kör után fennmaradt helyekre lehet bekerülni (negyedikben meg a harmadik utáni üres helyekre). A harmadik körös besorolásban azok vettek részt, akik a nyár folyamán (tipikusan a legvégén) halasztott vizsgán szerezték meg az utolsó szakiránykritériumukat. A negyedik kör pedig a kritériumhiányos besorolás köre: ekkor lehet bejutni a „kritériumhiányos” főszakirányokra, valamint a még fel nem töltött mellékszakirányokra. A harmadik és negyedik körös besorolás szeptember 8-án fejeződött be.

Az első és második körös eredmények augusztus 18-án, a harmadik és negyedik körösök pedig szeptember 9-én kerültek a Neptunba. A kritériumhiánnyal szakirányra kerülőknél így elvileg kevés idejük volt felvenni a szakirányos tárgyaikat. Erre a megoldás az előzetes tárgyfelvétel lett volna, melyre már májustól kezdve mindenki számára lehetőség volt.

Két dolgot szeretnénk hangsúlyozni a leendő szakirányra jelentkezőknek. Az egyik, hogy mindig figyeljék a HKnews és a HKweb híreit is, és időben végezzék el a szakirány-jelentkezés adminisztrációs feladatait (jelentkezés, sorrendmódosítás). Idén is volt olyan hallgató, aki azért nem vehetett részt a szakirány-besoroláson, mert majd két hónap alatt nem tudott öt percet rászánni arra, hogy a Neptunban szakirányra jelentkezzen, és sorrendet is beállítson. A másik fontos dolog pedig az, hogy nem véletlenül lehet akár 6-8 (vagy ennél is több) szakirányt is megjelölni a Neptunban: állítsatok össze egy számatokra megfelelő sorrendet, és jelentkezettek minél több szakirányra, hogy aztán ne hogy két szék közt a pad alá essetek. Idén is előfordult olyan eset, hogy valaki csak egy szakirányt jelölt meg, ahova nem került be, így sehova sem kerülhetett be (annak ellenére, hogy nagyon jó átlaga volt).

A Schnell László Műszer- és Méréstechnika Alapítvány a 2003. évi személyi jövedelemadó egy százalékos felajánlásaiból kapott 892 ezer Ft támogatásból a 2005. évben 250 ezer Ft-ot Schnell László Díjra fordított, a maradék 642 ezer Ft-al pedig az Alapítvány értékpapírokból lévő tőkéjét gyarapította. Köszönjük a támogatását!

Kérjük, hogy személyi jövedelemadója 1%-ával a jövőben is segítse a BME Villamosmérnöki és Informatikai Kar Méréstechnika és Információs Rendszerek Tanszék hallgatóit, doktoranduszait és fiatal kutatóit támogató Schnell László Alapítványt! Ehhez

a munkahelyén kapott vagy az adóbevallási űrlaphoz csatolt „Rendelkező nyilatkozat a befizetett adó egy százalékáról” c. nyomtatvány kitöltése szükséges a következő adatokkal:

A kedvezményezett adószáma: **18078697-1-43**

A kedvezményezett neve: **Schnell László Alapítvány**

A lezárt borítékra ne felejtse el felírni nevét, lakcímét és adóazonosító jelét!

dr. Pataki Péter
kuratóriumi elnök
ppataki@omh.hu

Név	Limit (fő)	Bekérültek (fő)	Emylen jelöltek meg ELSŐ HELYEN (fő)	Emylen jelöltek meg ÖSSZESEN (fő)	Első körös bekerülési átlag	Második körös bekerülési átlag	Harmadik körös bekerülési átlag	Kritériumhiányos átlag
Informatikus szakirányok (egyenes becsatlakozás)								
1.1 Informatikai technikák és eszközök szakirány	40	40	85	254	3,74	B	B	
1.2 Rendszerfejlesztési szakirány	40	20	23	158	3,01	2,48	N	
1.3 Informatikai infrastruktúra tervezése szakirány	40	30	26	204	2,49	2,39	N	
2.1 Újgenerációs hálózatok szakirány	40	40	104	364	3,21	B	B	
2.2 Infokommunikációs rendszerek biztonsága szakirány	40	40	51	324	2,68	B	B	
2.3 Internet és infokommunikációs alkalmazásai szakirány	40	40	80	360	3,05	B	B	
2.4 Médiainformatica szakirány	40	40	46	310	2,59	B	B	
3.1 Autonóm rendszerek információ technológiája szakirány	40	13	14	119	3,04	N	N	
3.2 Integrált intelligens rendszerek szakirány	40	25	27	150	2,74	2,65	N	
3.3 Elosztott energetikai rendszerek információ-technológiája szakirány	40	4	3	56	2,81	3,48	N	
4.1 Üzleti informatika 2 szakirány	40	18	27	160	2,38	2,94	N	
4.2 Integrált vállalatirányítási rendszerek szakirány	40	40	44	207	2,54	2,52	B	
Villamosmérnök főszakirányok (keresztbecsatlakozás)								
Energiaátalakító rendszerek főszakirány *	34	7	16	46	2,75	N	N	2,35
Infokommunikációs rendszerek főszakirány *	1	1	26	46	2,94	B	B	B
Irányítástechnika és robotinformatika 2 főszakirány	15	6	11	41	2,70	3,22	N	N
Számítógépek rendszer és alkalmazástechnikája főszakirány *	31	10	15	41	N	2,93	N	2,52
Villamosenergia rendszerek főszakirány *	4	4	15	43	2,70	2,68	B	B
Villamosmérnök mellékszakiirányok (egyenes becsatlakozás)								
Akusztika-hangtechnika mellékszakiirány	30	30	44	142	2,74	B	B	B
Alkalmazott informatika mellékszakiirány	50	10	11	70	2,67	N	N	N
Digitális jelfeldolgozás (híradástechnika) mellékszakiirány	50	15	16	93	2,57	N	N	N
Elektronikus készülékek tervezése és gyártása mellékszakiirány	45	45	49	153	2,42	N	N	2,60
Elektronikus szolgáltatások és biztonság mellékszakiirány	30	20	24	106	2,51	3,33	N	2,97
Energetikai informatika mellékszakiirány	30	16	17	57	2,64	N	N	2,35
Fizikai módszerek a távközlésben mellékszakiirány	30	6	7	45	3,06	N	N	N
Infokommunikáció menedzsment mellékszakiirány	30	11	13	76	2,64	N	N	2,98
Intelligens rendszerek mellékszakiirány	30	24	24	99	2,44	3,37	N	N
Kábeltelevízió és optikai hírközlés mellékszakiirány	30	14	13	119	2,55	N	N	N
Menedzsment mellékszakiirány	30	27	32	131	2,60	2,93	N	2,92
Mikroelektronika mellékszakiirány	30	21	26	113	2,58	N	N	N
Mobil hírközlés mellékszakiirány	60	17	17	128	2,58	2,88	N	2,56
Orvosbiológiai technika mellékszakiirány	30	22	27	117	2,41	2,68	N	2,84
Pénzügyi menedzsment mellékszakiirány	40	20	22	117	2,41	3,58	2,54	2,86
Szervo- és robothajtások mellékszakiirány	30	20	25	107	2,38	3,22	N	2,77
Szoftver technológia mellékszakiirány	30	8	10	66	2,77	N	N	3,07
Villamosenergetikai menedzsment mellékszakiirány	30	20	23	87	2,58	N	N	2,34

* - Az így jelölt villamosmérnök szakirányokra lehetett bekerülni egyetlen kritérium hiányával.

N - Nem került be senki

B - Betelt korábbi körben

Táncolni öröm

TANÁRINTERJÚ

A Számítástudományi és Információelméleti Tanszék egyik oktatójával, Szabó Rékával beszélgettünk, aki a Bevezetés a számításméletbe és az Algoritmusok elmélete tárgykból tart gyakorlatot. Neve köthető még az Algel könyvhöz is. Mindezek mellett a hazai kortárs táncművészet jeles képviselője.

– Mikor lett meghatározóbb életedben a tánc, mint a matematika?

– A szívem mélyén mindig is a táncé volt a főszerep, de azt nem tudom megmondani, hogy a ráfordított időben és elfoglaltságban mikor lépte át a tánc az 50%-os határt a matek rovására. Mindig is „kis jótanuló” voltam, van bennem egy teljesítménykényszer, amitől nehezen szabadulok. Az egyetem sok időmet elvette, ezért inkább a diploma megszerzése után tolódtak el az arányok a tánc felé.

– Honnan indultál?

– A gimnáziumban nagyon sok minden érdekelt, a matek mellett az irodalmat is szerettem. Jó tanuló voltam, ezért elég hamar világossá vált, hogy egyetemre kell mennem. Gimnazista koromban már komolyan táncoltam, de a tánc nem látszott megélhető biztossító életpályának: nem mertem azt választani. Olyan álmaim is voltak, hogy a Színházművészeti Főiskolára jelentkezem, de aztán mégis az ELTE matematika és számítástechnika szakára felvételiztem. Ötödéves koromban Recski András – aki engem algoritmuselméletből tanított – lett itt a BME-n a Matematika Tanszék vezetője. Eljöttem én is, mert alapvetően minden hülyeséget ki akartam próbálni, és már ötödéves koromban tanítottam a Műegyetemen. Az egyetem elvégzése után elkezdtem a Ph.D. képzést. Szépen elfogyasztottam egy-két témavezetőt, mindegyiknek belém tört a bicskjája, mert a táncos életem kezdett beindulni. Azon vettem észre magam, hogy a kapott problémán gondolkodtam három napot, aztán közbejött egy táncos projekt, és egy hónap múlva a problémára visszatérve elvesztettem a fonalat. Szép lassan világossá vált, hogy nem fogom megcsinálni a Ph.D.-t, bár a doktori iskolát befejeztem. A disszertációból egy sor sem született meg.

– Itt a tanszéken tudták a munkatársaid, hogy táncolsz?

– Hamar kiderült, mert voltak olyan időszakok, amikor rájuk voltam szorulva. A külföldi utak, vidéki fellépések, premier előtti napok miatti kihagyások felkeltették a figyelmüket. Egy időben sokat jártam külföldön, és ezt meg kellett magyaráznom a tanszékvezetőmnek.

– Hogyan készülsz fel egy táncelőadásra?

– Egy előadásnak nagyon sok technikai részlete van. Ritkán dolgozom nagy díszlettel, de van egypár kellék, melyekre feltétlenül szükségem van. „Mindig be kell épülnie az előadásnak.” Sok időt elvesz a fénybeállítás, amikor kalibrálják a fénytechnikát. Mivel minden egyes színpad más és más, tartani kell egy térbejáró próbát, amikor azt nézzük meg, hogy az egyes jelenetek hogyan fognak kinézni. Ezek után tartunk egy főpróbát, majd jöhet az esti előadás.

– A hétköznapiak folyamán milyen sűrűn próbálsz? Milyen gyakoriak az előadások?

– Többnyire nincs túl gyakran, de most nagyon be vagyok táblázva. Jövő héten kétszer játszunk a Nylon revüt, utána a Véletlent és kétszer a Karcot. Eközben az új darabnak is nekilátunk. Esztelen. De van amikor hetekig nincs semmi. Nem tudunk olyan rendsze-

resen játszani. Sajnos nincs annyi érdeklődő.

– Olvastam, hogy a Véletlen című darabot legközelebb a MU színházban adjátok elő. Honnan jön ez a név?

– Ez nem egy rövidítés, hanem a keleti kultúrából jövő szó, ami valami olyasmit jelent, hogy anyaméh. A MU egy befogadószínház. Ez azt jelenti, hogy nincs állandó társulata, folyton cserélődik a szereplőgárda. A K épületben működik a Szkéné, ami szintén befogadószínház, de elég fix társulattal: Pintér Béla csapata szokott ott játszani, mindenkinek ajánlom az előadásait. Amit én csinállok, az kortárs művészet, kortárs tánc, és amit ők csinálnak, valamilyen értelemben az is kortárs színház. És így hozzátok szól!

– Hogyan definiálnád a kortárs táncot?

– Számomra azt jelenti, hogy egy kísérletező dologról van szó. A ma nyelvéen szól. Valami olyan, ami a régit, a tradicionálist próbálja megtorpedózni, és valami mást, újat létrehozni. Vagy témájában, vagy nyelvezetében, vagy mindkettőben. Tehát a kortárs művészet nem azt jelenti, hogy valaki olyan csinálja, aki ma él, mert ma is lehet nem kortárs művészetet csinálni

– Ebbe a meztelenség mennyire tartozik bele? Régebben a Trafóban láttam egy előadást...

– Manapság a meztelenség igen gyakori motívum a kortárs darabokban, amit a szabadosság okoz. De nem attól kortárs valami, mert meztelenség van benne, legalábbis az én látásmódom szerint.

– Meg tud-e élni a kortárs művészet?

– Nagyon nehéz helyzetben vagyunk, mostanában egyre gyakoribbak a megszorítások, mert leginkább a kultúrától vonják el a pénzt. A kortárs területeken ez mégjobban érződik, mert eleve egy nagyon kicsi kalapból kapjuk a pénzt. A művészet ezen területe az előző érában sem élvezett támogatást, és most is sokak szerint ez egy nagy lila köd, amire senki nem kíváncsi.

– Lehet, hogy csak nincs jól promótálva?

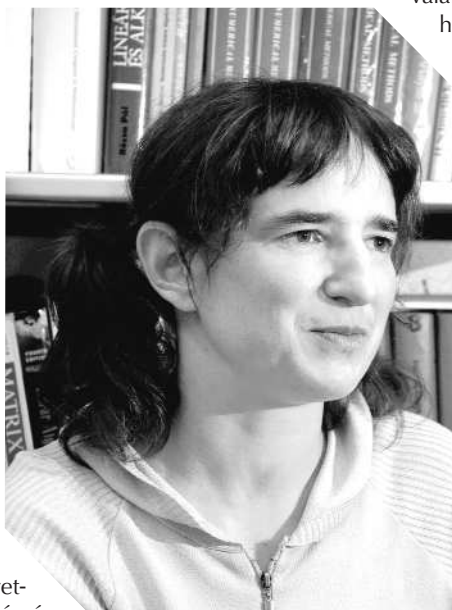
– Igen, ez egy általános probléma. A jobb reklámozáshoz iskolákba kellene járni, bemutató előadásokat kéne tartani. Közelebb hozni az emberekhez a kortárs táncot. Nincs rá pénz, ember és energia. A MU színház az érte rajongó és dolgozó emberekből tartja el magát. Nincs közönségszervező, nincs promóció.

– Mit tehettek Ti, hogy ez ne így legyen?

– Van egy L1 nevű társaság, ami minket, független alkotókat fog össze, ez a mi „elegyünk”. Létrejöttéig nagyjából kétféle dologból állt az életünk. Vagy szerepeltünk előadóművészként valaki másnak a darabjában, vagy összehívtunk egy csapatot egy konkrét projektre. A négy éve működő L1 teszi lehetővé, hogy normálisabb körülmények között tudjunk dolgozni. Nem egyszerű, mert demokratikus a szervezet, és a demokrácia bonyolult dolog. Minden nap próbálunk, két termünk van, amit megpróbálunk időben minél jobban kihasználni.

– Minek a rövidítése az L1?

– Nem rövidítés, ez egy szó. Hét ember elege.

- *Hogyan kezdődött a pályafutásod?*

- A nyolcvanas években nem volt kortárs tánc. Klasszikus balett, néptánc volt, valamint az éjszakában dolgoztak a lányok (showműsorok, vetkőzés, revü, éjszakai mulatóhely). Volt egy-két ember, aki a balett területéről jött, járt külföldön, és látta, hogy technikákat lehet tanítani, s milyen jó lenne ezt itthon is elindítani. Az Országos Rendezői Iroda (ORI) szervezett egy akrobatikus revütáncos-képzőt. Az volt az elképzelés, hogy azokat a lányokat is képezni kell, akik az éjszakában dolgoznak. Ezt lehetett, akkor is kellett szórakozni. Így beindult egy nagyon színvonalas tánciskola. Ide jártam, de hivatalosan nem lehetett kimondani, hogy ez kortárs tánc.

- *Milyen változást hoztak a '90-es évek?*

- Szabó Györgynek, aki ma a Trafó igazgatója, nagy szerepe volt abban, hogy a kortárs tánc rövid idő alatt teret nyert. A Petőfi Csarnokban olyan külföldi előadásokat szerveztek, amelyek nagy hatással voltak mindenkire, aki a tánc szerelmese volt. Oda jártam, kihasználtam minden lehetőséget, hogy tanulhassak.

- *Hogyan alakítod ki az egyes koreográfiákat?*

- Minden művet más és másképp dolgozok fel. A Lomtalanítás - mozgás- és lélektanulmány két részben című darab az egyik vélet. Két részből álló mű - mint ahogy a címe is sugallja. Az első egy alapérzelmi állapot, ami engem foglalkoztatott, és abból kiindulva csináltam egy mozgásanyagot. Másodsorban együtt dolgoztam egy íróval, akivel kreáltunk egy monológot, továbbá együtt dolgoztam egy zeneszerzővel, ő írt erre a hangulatra és témára zenét. Ebből a mozgásanyagból és zenéből kiindulva készítettem három lánynak egy kompozíciót. Volt utána egy álszünet, majd ugyanezt a mozgásanyagot táncoltam, miközben folyamatosan monologizáltam a szöveget. Nagyon érdekelt, hogy ugyanaz a mozgásanyag mit jelent kvázi egy kompozícióba téve, vagy egy realiztikus figura előadásában, aki közben fossa magából a szót. Az az ideális, ha a zene és a táncmű együtt születik. Együtt dolgozom a zeneszerzővel. Van olyan darabom, amely alatt élőzene szól. A mű és a zene oda-vissza hatnak egymásra.

- *Említetted a zenét. Hogy állsz az énekléssel?*

- Kiskoromban sokféle zenét tanultam, később egy évig énekeltem. Több olyan produkció is volt mostanában, amiben kvázi énekes performansznak kértek fel, és van olyan saját darabom is, amiben énekeltem. Nagyon szeretem a zenét. Egyetemista koromban volt egy-egy baráti zenekar, egy jazzegyüttes, amiben énekeltem.

- *Mennyire improvizatívák az darabok? Mennyire ugyanolyan, ha kétszer nézem meg ugyanazt az előadást?*

- Vannak olyanok, amikben van némi improvizáció, de nem igazán dolgozom ilyen előadásokon. Van egy behatárolt mozgásminőség vagy -anyag. Mivel a Véletlenben magát a véletlent használjuk rendezőelvként, ezért mások és mások az előadások. A legutóbbi, a Karc abszolút az előadók személyiségét felhasználva született. Nem mondom meg, mit hogyan csináljanak, hanem sokat ötletelünk - a kreatív energiát felhasználva - a témáról. Szöveges improvizatív részek vannak benne, de meg van szerkesztve a darab.

- *Min dolgozol most?*

- A legutóbbi darabom címe: Buddha szomorú. Lázár Ervin novellák alapján dolgozunk, ez azonban nem azt jelenti, hogy effektíve megjelennek a novellái, hanem azt a világot próbáljuk megformálni a magunk szótárával, kifejezőeszközeivel, amit ő képvisel. Nem a meséiről, hanem a felnőtt novelláiról van szó.

- *Tervezed a Véletlen folytatását?*

- Ez már három éves darab. Akkor mindenki kérdezte, és mondta, hogy akkor lehetnék sikeres, ha ebből egy sorozatot csinálnék. Most nem érzem úgy, hogy abba az irányba szeretnék menni.

- *Van kedvenc, vagy mindig az a legkedvesebb, amin éppen dolgozol?*

- Amit most csinállok, azon nagyon szorongok. Mindig nagyon szorongok. Emiatt nem mindig a kedvenc, ami éppen készül. Hol azt látom, hogy „ez kurva jó”, vagy „basszus, ebből nem lesz semmi”. De inkább ingadozó a hozzáállásom. A Véletlent már nem szeretem annyira.

- *A DC mit jelöl a neved mögött?*

- Dance Company. Nemrég körém gyűlt egy elég nagy csapat. Megpróbálunk együttessé válni, de ezt a támogatók egyelőre nem annyira akarják. Az a baj, hogy a pénzek nagyon be vannak betonozva. Aki tavaly 20 milliót kapott, az idén és jövőre is annyit fog kapni. Nincs arra példa, hogy valaki bukik. Mivel egy fix, vagy inkább csökkenő pénzkeretet osztanak szét, arról a szintről nem nagyon tudsz feljebb jutni, ahova beskatulyáztak.

- *Térjünk vissza az egyetemi témához! Hogyan fogadtak a diákok, amikor fiatal nőként - aki az ELTE-n végzett - ide kerültél gyakorlatot tartani?*

- Meglepetésként ért, hogy amikor bementem az első órára, a hallgatók felállva fogadtak. Abban az időben ez nálunk nem volt már szokás. Erre nagyon emlékszem, annyira mellbevágott. Amikor 150-es pulzussal bementem az első órára. Miután tisztáztuk a viszonyokat, hogy a gyakorlatot én fogom tartani, mindenki fölállt. Nem értettem a szituációt. Nehéz volt, de leszoktattam őket róla.

Viszonyom a diákokkal hullámzik. Vannak olyan csoportok, ahol egy-két emberhez jobban kötődöm. Sajnos ritkán alakul ki igazán személyes, emberi viszony az oktató és hallgatói közt. Amikor elkezdtem tanítani, nagyon más volt a helyzet. Hetven fős volt az informatika szak, és három kis létszámú csoportra osztottuk fel őket. Nagyon okosak voltak. Sokkal nagyobb óraszámban tanítottuk az Algelt, de a HK kibulizta a csökkentést. Szerintem a hallgatók kárára. Régen egész más volt a helyzet, a hallgatókkal hetente többször találkoztunk, és óra után is sokat kérdeztek. Ma a nagy létszámú csoportokban ez ritka. Nagy a fluktuáció, ki-be mászkálnak, attól függ, kinek melyik gyakvezér tetszik. Így nem alakul ki egységes csoport. Ezt mutatja az is, hogy amikor nagy előadásban kell gyakorlatot tartanom, lehetetlen helyzetbe kerülök, mert a hallgatók szétszórva ülnek le. Az első sorban hárman, az ötödikben x-en és az utolsó sorban még tizenketten. Újabbán már a nevetek sem tudom megjegyezni, bár amúgy is rossz a névmemóriám.

- *Hogyan éled meg a kétlépcsős képzés változásait? Mi a véleményed a szigorlat eltörléséről?*

- Az Algelt egy része - az eleje - megmarad a B.Sc.-ben. A „bonyolultságos” rész nagy része átkerül a második lépcsőbe. Az óraszám is változni fog. Azt várom a kétlépcsős képzéstől, hogy végre központilag is átgondoljuk a tananyagot. Tanárként soha nem kaptam olyan instrukciót, hogy mit hogyan tanítsak. Ez azonban egy kétoldalas frusztráció: próbáljuk fenntartani a színvonalat és a tananyag mennyiségét, miközben nyolcszor annyian járnak ide, a diákság részéről meg lehetetlenségbe ütközik a követelmények teljesítése. Kérdezik, hogy: „Felvettek az egyetemre, miért van az, hogy bukdácsolok, és frusztrálódok?”

Se szigorlatoztatni, se vizsgáztatni nem szeretek. Azt gondolom, nagyon fontos a szóbeli vizsgát tartani, akármennyire szubjektívák is néha. Ebben a mennyiségben azonban nem lehet bírni. Ti a másik oldalról látjátok, de mi beülünk a terembe fél 10-kor. 50-en jelentkeztek be, és van négy működő bizottság. Pörgetnünk kell a dolgot. Gyakran mondjuk egymásnak, hogy nincs annyi időnk, hogy mindenbe belekérdezzünk. És mindeközben nem váltunk a diákkal emberi szót. Szörnyű, hogy így végzik el az egyetemet.

Bacsárdi László, Dézsi János, Horváth Gergely

Villanykaros elnök az egyetemi hallgatóság élén

Az idei őszi tisztségváltáson új elnök került az Egyetemi Hallgatói Képviselőt élére, Dibó Zoltán, karunk hallgatói képviselője személyében. Mint sok más műegyetemi médium, mi is kihagyhatatlannak tartottuk a lehetőséget, hogy Zolihoz néhány kérdést intézzünk, íme.

– Hogyan telik egy EHK elnök egy hete?

– Minden negyedik hétfőn egyetemi tanács ülésen veszek részt, és minden hétfőn tart a rektor úr valamilyen vezetői megbeszélést, amin szintén ott vagyok. Ilyenből háromféle van: az operatív értekezlet, a rektori tanács, és az úgynevezett „papucsos értekezlet”. Az operatív értekezleten a rektor, a három helyettese, a főigazgató, a főtitkár, és én veszünk részt, a papucsos értekezlet – ez, ahogy a neve is mutatja, könnyedebb hangvételű, ami abból is látszik, hogy igény szerint még rumosteát is felszolgálnak –, a rektori tanácscon pedig a dékánok és a szakszervezet képviselői is.

A hétfői nap ezzel el is szokott menni, általában két ilyen értekezlet van egy nap, de van hogy egy is olyan hosszú, hogy túlnyúlik és ebédszünetet iktatunk közé. Persze a kikergetett anyagokat ezek előtt át kell olvasni, ez szintén igénybe vesz néhány órát.

A többi napon nem mindig van fix program, kivéve a csütörtöki EHK ülést. Ha valamilyen, az egyetemi tanács előterjesztéseit előkészítő bizottsági ülésre kell mennem, vagy az EHK engem érintő belső bizottsága ülésezik, akkor azon ott vagyok. Ezenkívül egyéb találkozókra veszek részt, egyeztetek a dékánokkal, vagy például a MAFC-cal, és hivatalos levelekre válaszolok. Mostanában gyakran egyeztetek a főigazgatóval a PPP-s kollégiumi ügyek miatt.

– Milyen az EHK, mint közösség?

– Leginkább olyan, amennyit az EHK elnök tesz érte. Ülés után van egy kétórás időtartam, amin kötelező ott maradni, ez alól csak az kaphat felmentést, akinek másnap vizsgája vagy ZH-ja van. Ez azért van, hogy az emberek kicsit összezárva beszélgessenek egymással, ezután pedig esetleg elmegyünk valahova testületileg bulizni. Általában nem szokott érződni ennek a két órának a kötelező volta, gyakran van olyan, hogy egy ülésen elhangzott témáról vitatkozunk tovább itt, de olyan is volt már, hogy pókerestünk. Ezenkívül együtt szoktunk részt venni a hétfégi HÖÖK rendezvényeken.

– Milyen út vezet az EHK-ban a bekerüléstől az elnökségig?

– Én bekerülésemről fogva oktatási és kollégiumi ügyekkel foglalkoztam, ezeknek az alapfeladataira elég jó rálátásom van, és dolgoztam az ehhez kötődő bizottságokban is.

Az EHK elnök mandátuma egy évre szól, ennek lejártá előtt két héttel bejelenti az elnökválasztási ülést. Ezalatt a két hét alatt jelölheti magát az ember. Az elnökjelöltnek nem kötelező, de szokás egy írásos pályázatot is készíteni, persze rengeteg szóbeli beszélgetés is megelőzi a választást. A választás következő hivatalos mozzanata a két héttel később tartott elnökválasztási ülés, amikor az EHK szavaz. Ekkor a jelöltek bemutatkoznak, kérdésekre válaszolnak, majd az EHK a jelöltek nélkül tanácskozik és választ.

– Hogyan tudnak a különböző karokról érkező emberek együtt dolgozni az EHK-ban?

– Szerencsére ezek az emberek elég rugalmasak, tudnak egyetemi szinten gondolkodni, amikor kell, túllépni a kari ügyeken. Néha még akkor is felcserélődik az, hogy a kar vagy az EHK érdekeit te-

szik előre, amikor a kari érdek az ellenkezőjét diktálja, persze nem azt mondom, hogy ez mindig feltétlenül helyes. Vannak köztük olyanok, aki mindkét helyen tevékenykednek, vannak, akik inkább az EHK-ban, vagy inkább a karon.

– Milyen beleszólása van az EHK-nak PPP-s felújítások menetébe?

– Az egyetemi bürokráciában az oktatás nagyobb hangsúlyt kap, mint a kollégiumi ügyek. Ez abból a szempontból is érthető, hogy az egyetem vezetése és a bizottságokban részt vevő emberek oktatók, a kollégiumok pedig nem a karokhoz, a dékánok alá tartoznak, mint oktatási egységek, hanem a Gazdasági és Műszaki Főigazgatóság egyik osztályán foglalkoznak velük. A GMF az elmúlt időszakban inkább szolgáltató-végrehajtó egységgé alakult át, nem sok ember vesz részt onnan a bizottsági munkákban. A közbeszerzéssel és a PPP-vel – ami tulajdonképpen egy közbeszerzési eljárás alapul – egy közbeszerzési bizottság foglalkozik. Azért minket is megkérdeznek néhány dologról, például a gépészek véleményét is kikérték most, a Kármán felújítása kapcsán.

– A Goldmann menza helyére Hallgatói Szabadidős és Kulturális Központot tervez az EHK. Hogy halad ennek a kivitelezése?

– Véleményünk szerint a menza épületének időkihasználása nem a leghatékonyabb, mivel 11-15 óra között tart nyitva a menza, ezen felül minimális a működés. Az egyetemi vezetéssel megállapodtunk abban, hogy az EHK az épületet felújíthatja, azzal a kikötéssel, hogy ugyanennyi ideig, ugyanolyan kiszolgálással az épület menza funkciója megmarad. Az átalakítás nagymértékben érintené az épületet: szerkezetkészre kellene bontani, újrakábelezni, a belső helyiségeket újból kijelölni. A tervek szerint amellet hogy megmaradna a menza, az épület alkalmas lenne nagyobb rendezvények megtartására is, ezenfelül a földszinten kialakítanánk egy kávézót és egy kisebb éjjel-nappali gyorséttermet. A dolog most még tervezési fázisban van, nagyjából egy év múlva szeretnénk átadni az épületet. Mindenképpen fontosnak tartjuk, hogy a felújítás a hallgatóknak szóljon, egy olyan helyet szeretnénk kialakítani, ahol a hallgatók az órák közti egy-két szabad órájukat eltölthetik.

– Kíván az EHK lépéseket tenni a villanykari ösztöndíj-adatbázissal kapcsolatban felmerült problémák miatt?

– A KTH működése érdekes kérdés. Volt, aki azt feltételezte, hogy az EHK alá tartozik. Ez nem így van, viszont nyilván próbálunk tenni valamit a KTH-val kapcsolatos problémák ellen. Ha lenne pénz felvenni még tíz alkalmazottat, valószínűleg jobban menne a munka. Jelenleg elég nagy a terhelés és az ebből adódó csúszások valóban kellemetlenek, mint ahogy ezt a mostani adatbázis probléma is mutatja. Folyamatos hivatalos levelezésben vagyunk a KTH-val, néhány havonta mindig megy egy levél az észrevételekről, a problémákról.

– A KTH részéről, ha Ti jelítitek ezeket a hibákat, van valamilyen visszacsatolás?

– Maximálisan nyitott az igazgató, nincsen ellenállás, de legtöbbször nem tudnak már mit tenni. Ha már megtörtént a probléma, akkor mindegy.

- Mennyire tartod jó megoldásnak azt, hogy az egyetemen a hivatalos ügyeket is oktatók intézik? Jobb lenne-e, ha hivatalos ügyekben jártas emberek töltenék be ezeket a posztokat, akik viszont az egyetemi dolgokban talán kevésbé tájékozottak?

- Nem érzem akkora előnynek az ilyen munkák szempontjából, hogy valaki oktató az egyetemünkön. Szerintem el tudná látni egy külső ember is ezeket a feladatokat csak úgy költségesebb lenne. Lehet, hogy megérné, bár nehéz ilyen posztra megfelelő embert találni. A legtöbb esetben azonban elkerülhetetlen, hogy a vezető beosztású emberek belsősök legyenek, mert különben lehet, hogy „kiszerveznék” az egyetemet.

- Karunkon a gólyák még a régi TVSZ és a régi Felsőoktatási Törvény keretei közt kezdték el tanulmányaikat. Mekkora zökkenést okoz számukra az új FTV elfogadása és egy új TVSZ bevezetése?

- Egy TVSZ módosítás tartozik ehhez a képzéshez, ami nagyjából rendezte az elsősök időbeosztását. Az új FTV hatályba lépett, tehát az ő háttérük törvényileg is rendezve van.

- Mint elnök milyen terveid vannak a következő időszakra? Mi az, amivel EHK elnökként feltétlen foglalkoznod kell?

- Általában a felmerülő problémákkal kell foglalkoznunk, így ne-

héz stratégiai célokat megfogalmazni. A kollégiumok irányítási rendszerével és a PPP konstrukcióval kapcsolatban felmerülő kérdésekre szeretnénk megfelelő megoldásokat találni. Másrészt a következő időszakban az EHK-nak komoly önvizsgálatot kell tartania. 12 év eltelt mióta az EHK megalakult, azóta nem volt rákényszerítve, hogy ilyen jellegű ideológiai újragondolást végezzen. Az új felsőoktatási törvény elfogadásával azonban ezt meg kell tenni, mivel nulláról kell majd újraépítkeznünk. Ehhez mindenkinek tisztában kell lennie, hogy milyen értékek mentén és miért alakult ki ilyen az EHK.

- Lehet még napjainkban hallgatói mozgalomról beszélni?

- Ha most is megvannak azok az emberek, akik szeretnék foglalkozni a hallgatók ügyeivel, megismerkedni a felsőoktatással – amire tökéletes alkalom a HÖÖK vezetőképzője – akkor ezek az emberek meg fogják tudni teremteni az új alapokat, ha szükség van rá. Ezek az emberek szerintem most is megvannak. Ha nem is villantanak nagyokat, de a jelenlétük érezhető.

Bényi Ciprián, Kereskényi Balázs

ACM ICPC Hungarian National Contest 2005

2005. október 29-én négy helyszínen párhuzamosan rendezték meg az ACM ICPC (Association for Computing Machinery – International Collegiate Programming Contest) programozóverseny országos fordulóját; a Szegedi Tudományegyetem, a Debreceni Egyetem, az Eszterházy Károly Főiskola és az Eötvös Lóránd Tudományegyetem mellett a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen is. A BME I épületének 3. emeletén, az Informatikai Központ laborjaiban a korábbi évekhez hasonlóan a Magyar Villamosmérnök- és Informatikus-hallgatók Egyesülete (MAVE) segítette a lebonyolítást.

A verseny 35 éve, 1970-ben indult Texasból, egy helyi egyetem lokális rendezvényeként. Idén már 75 ország közel másfélezer egyetemének 3150 csapata kvalifikálta magát a regionális döntőbe, a döntőbe pedig 75 csapat kerül a világ minden tájáról. Az országos versenyre a feladatokat, akárcsak tavaly, Marx Dániel (BME) és Horváth Gyula (Szegedi Tudományegyetem) állította össze, a főszervező idén is Benedek Balázs volt.

Az országos verseny BME-s helyszínén 7 háromfős csapat mérkőzött meg egymással és a bitekkel. A verseny szabályai szerint ugyan nem kötelező három versenyzőnek lennie csapatként, ám nyilvánvalóan három fő jobban tud teljesíteni. A megmérettetés első fél órájában a csapatok egy bemelegítőfeladat keretében megismerkedtek a hálózattal és a fejlesztői környezettel. Ez, a rutinos szervezőgárdának hála, zökkenőmentesen zajlott, a rendszer hibátlanul működött.

Az igazi feladatokat pontosan 10 órakor vették kézhez a csapatok, ettől kezdve néma, feszült csendben töprengtek az algoritmikus problémákon, és kódolták gondolataikat.

A verseny szabályzata rendelkezik a használható erőforrásokról is, ez csapatonként egy számítógépet jelent, amit a rendezők bocsátanak a résztvevők rendelkezésére, ügyelve a teljes esélyegyenlőségre. A bevett taktika ebből következően az „egy versenyző gépen – kettő papíron dolgozik”. Kérdéseket szigorúan a kiépített hálózaton keresztül lehetett feltenni a szervezőknek, így

biztosították, hogy a válaszok minden csapathoz egyszerre jussanak el. A kiértékelés szintén a számítógépes rendszeren keresztül történt, a beküldött megoldásra azonnal jött válasz: ACCEPTED, azaz elfogadva, vagy a hivatalos hibaüzenetek egyikének formájában.

A verseny érdekessége, hogy a négy helyszínről folyamatosan futottak be a megoldások a BME-n felállított kiértékelő szerverbe, így a rendezők valós időben követhették nyomon a pillanatonként változó állást. Az országos nyertes a 37 induló csapatból az ELTE egyik csapata lett, megelőzve egy BME-s illetve még egy ELTE-s csapatot. Az öt órás verseny után kis pihenő következett, majd sor került az eredményhirdetésre is: egyetemenként a legjobb három csapat vívta ki magának a jogot a regionális döntőn való részvételre.

Az idei verseny közép-európai regionális fordulóját is a Műegyetemen rendezik a MAVE közreműködésével november 18-20 között, több mint 50 csapattal Lengyelország, Csehország, Szlovákia, Szlovénia, Horvátország, Ausztria és Magyarország egyetemeiről, így a folytatásra nem kell sokat várni. Köszönjük a részvételt minden egyes csapatnak, és gratulálunk a közép-európai döntőbe továbbjutóknak!

<http://icpc.cs.bme.hu>
<http://www.eestec.hu>

Educatio 2005 – Egy kiállítás percei

Eljutva egy nemzetközi vásárra vagy kiállításra, érdeklődve sétálunk a standok között, begyűjtjük a különböző információkat, lufikat, reklámtollakat és prospektusokat. De vajon mit tesznek a kiállítók?

0.00

Ebben az évben is megrendezték az Educatio Nemzetközi Oktatási Szakkiállítást és Börzét, ahol számos felsőoktatási intézmény, így a BME is jelen volt. December 2-4. között közel 60 ezer érdeklődő kereste fel a Budapesti Vásárközpont „A” pavilonját, főként középiskolás diákok és szüleik, illetve a pedagógusok. A kiállítás minden belépő számára ingyenes, minden nap 10-17 óráig tartott nyitva, és a Villanykar is jelen volt. A december 3-i napunk naplója.

07:35 – Jani

Még tudok aludni 20 perct.

08:45 – Bacs

Lenyomom azt a k@v@ kakukkot. Tíz perct hadd aludjak még, könyörgöm, csak tíz perct.

09:00 – Jani

Megreggeliztem, kimentem a buszhoz. Igazán indulhatnánk már, ki kell érnem időben.

09:01 – Bacs

Naaaa, még öt perct!!!!

09:10 – Bacs

Reggelizzek vagy e-mailt olvassak?

09:36 – Bacs

Összefutok Göcsivel a villamosmegállóban a Blahán. Előre, Illéri, Illéri, előre.

09:41 – Bacs

Hehe. Göcsi estéje sem volt hosszabb mint az enyé. Kómás ő is.

09:41 – Göcsi

Hehe. Bacs estéje sem volt hosszabb mint az enyé. Kómás ő is.

09:50 – Bacs

Leszállás a 37-es villamosról, egy bizalomgerjesztő környezet bizalomgerjesztő megállójában. Mintha egy nagyon távoli tájon járnék. Átsétálunk a villamos hídján a vasúti sínek felett. Ha nagy lesznek, itt fogom leforgatni az Átok 10. részét. Meg a Kör 3-at.

10:00 – Jani

Megjelent az első érdeklődő.

10:10 – Bacs

Karközi kapcsolatok. A vegyészek éppen szárazjéggel bűvészkednek. Az építős standnál Bencéék állodogálnak, majd ha nem felejttem el, viszek nekik BME-s cukrot, hogy legyen még valami a hidak és a házik mellett. A közlekkarosoktól kérek filcet felírni a nevünket a kítűzőnkre.

10:15 – Bacs

Érkeznek az első érdeklődők. Egy öltönyös szakközepes tanár nálam jobban ismeri a kétszintű érettségít. Levelet készülnek írni az OM-nek a technikus pontok miatt. Meg

jönnek mások is.

10:30 – Jani

Jött egy néni, aki valamikor nagyon régen végzett nálunk, és a változásokról érdeklődött. Nagyon kedves volt.

10:45 – Matya

Baze, nem keverem soha többet a sört és a rövidet. Ciprit kicsit jobban megviselte, ő még alszik... Elindulok Göcsiéktől.

10:53 – Matya

Beugrok egy boltba zsepiért. Amint kilépek, elkezd szemerkélni az eső. Király...

11:00 – Bacs

Egy srác megpróbálja elvenni a leragasztott Elsős tájékoztatót. Nem sikerül neki. Ő a tizedik, aki ezzel próbálkozik.

11:01 – Matya

A Blahánál összefutok Pempővel, majd felszállok a vilire. A rendőrség és a határőrség éppen összehangolt akciót hajít végre egy csövi ellen, aki kicsit sokat csaplárnézhatott. Az is lehet, hogy csak véletlen egybeesés, hogy a két szerv egy időben volt a helyszínen...

11:10 – Bacs

Kapok Janitól egy kávét, de nincs időm meginni.

11:20 – Bacs

A gépészek Szörny Rt.-t néznek projektorral kivetítve. Nem semmi.

11:21 – Jani megtudja

SpongyaBobot szeretnénk nézni a standunknál, de Bacs leszavazza. ☺

11:21 – Bacs

SpongyaBobot szerettek volna nézni a többiek a standunknál, de közöltem velük, hogy szerintem nincs meg a törvényi háttér. A szavazást erről elnapolják, mert nem vagyunk határozatképesek (szerintem meg csak kiszámolták, hogy nem lenne többség, és nem akarnak csúnyán beégni).

11:25 – Matya

Megérkezek az Edura, éppen nagyüzemben osztják az észt a többiek, úgyhogy én is beálllok a sorba...

11:35 – Bacs

„Szia, te nem mezőkövesdni vagy?” „A Fédra barátja?” – kérdezi tőlem egy helyes, fekete hajú lány, olyan csinos, hogy csak na. Kapok pusztit is. Aztán kiderül, hogy nem a VIK-re akar jönni, hanem a GTK-ra. Tolmácsfordítónak. ☺

11:36 – Bacs

Kitalálom, hogy a szabadidőnkben írjunk majd blogot. Megírom visszamenőleg az elejét. (Mielőtt valaki azt hinné, hogy egész nap gép előtt ülünk. Sokan jönnek a standunk felé, itt kemény munka zajlik kérem.)

11:36 – Bacs

Göcsi már tíz perce fűzi a standunknál álló lányt, hogy jöjjön a karunkra.

11:41 – Bacs

Már 15 perce.

11:46 – Bacs

Már 20 perce.

11:48 – Bacs

Göcsi feladta.

11:58 – Jani

Bacs és Göcsi lelkesen magyaráznak, az „Elsős kiadvány” kezd elfogy.

12:05 – Jani

Aranyos, mikulás sapkás lányok jöttek. Most megyek..

12:10 – Bacs

Idejött Jereb [Dr. Jereb László, BME HIT], köszönni. Említettem neki, hogy minden érdeklődőnek azt mondjuk, hogy nem akarunk konkurenciát, és az NYME gazdasági informatikus képzésére küldjük őket. Vette a lapot, s közölte, hogy most már érti a standjuk előtti hatalmas sort.

12:22 – Göcsi

Van egy olyan érzésem, hogy itt mindenki túl fiatal hozzám... Mármint a lányok... ☺

12:25 – Matya

Nincs net, s mint infóst ez egy kicsit érzékenyen érint. A vegyészknél sincs, ezért kombinezed force elmegyünk az információs standhoz. Mivel ott sincs, az ürge kénytelen velem foglalkozni, és közli, hogy már dolgoznak a probléma megoldásán... ad dig is írok blogot... ☺

12:30 – Bacs

Büszke vagyok magamra, ápoltam a karközi kapcsolatokat. Az építős strandon varázsoltam képnézegető programot. Megtudtam, hol lehet jegyet venni a GTK-s Mikulásbulira.

12:35 – Bacs

Szókére festett, barna hajú, kék szemekkel. Fekete pulcsi, fehér és rózsaszín csikokkal. Fehér kabát. Fekete csizma. Kék farmer. Rám mosolyog. A takarítónő.

12:41 – Bacs

Lefagyott a laptop.

12:45 – Jani

Elindulunk ebédelni.

12:50 – Béla

Jó ez a blog, bár nem tudom mit keresek ebben a standban..

13:28 – Bacs

Voltunk ebédelni. Először is, az étterem kint található. Ki kell menni a teljes Expo területéről, mert kerítés veszi körbe, és belülről nem lehet megközelíteni. Nagyon

átgondolt tervezés. Viszont miközben kint bandukoltunk, láttuk a magyar valóságot: Kiszáradt szőkőkút, omló vakolatok, miközben kihalt területeket szeltünk át. Mérgező vegyi anyagot tartalmazó zöld hordók (Eszkimófagyálló folyadékkal feltöltve), öt centis hóréteggel rendelkező csövek, amelyek egy épületbe vezetnek be. Bent valószínűleg valami titkos kísérlet folyik, írok is a Színes Úfónak. Az épület előtt egy kisebb csoport cigizik, két kézzel gesztikulálnak, a harmadikban fogják a cigarettát.

Az étel az súrolja a legrosszabb menzát, sajnos alulról. Brokkolis leves, kevés pörkölt tarhonyával, rohadt alma.

Visszafele látunk egy helyes szőke lányt. Cigizik egy ajtó előtt, és azon nevet, hogy az emberek rossz ajtón próbálnak kijönni az épületből.

13:35 – *Jani*

Bacsi lelkesen magyaráz egy lánynak, aki hozzánk szeretne jönni.

13:40 – *Jani*

Göcsi cukrosbácsit játszik.

13:42 – *Bacsi*

Göcsiék azzal szórakoznak, hogy cukorkákat dobálnak a többi BME-s standhoz. A gond, hogy akkor teszik mindezt, amikor éppen egy csomó érdeklődő van nálunk. (Ezt utólag írtam, mert most éppen magyarázok.)

13:45 – *Jani*

Bacsi még mindig magyaráz.

13:46 – *Göcsi*

Bacsi elvette tőlem a cukrokat mert dobáltam a többi BME-st... ☺

13:47 – *Matya*

Indeed. Most jártam az építősöknél, akiknél egy rozzant kinézetű ürge azt ecsetelte, hogy milyen jó lenne egy számítógép-vezérelte varrógép, mert hát milyen jó mintákat lehet vele hímezni. A srác kínjában egy cukorkát kezdett el enni. n+1-ediket... ☺

13:52 – *Bacsi*

Az nem az építő, hanem az építész stand. Épp most rejtettek el egy szárazjéggel töltött lufit az építészek az építősöknél. Egyébként pedig a nap kérdése: mi a különbség az építész és az építőmérnök között?

13:58 – *Jani*

Matya elmegy ebédelni egy építészmérnök csajjal.

14:15 – *Jani*

Bacsi elment egy lánnyal, és még nem jött vissza.

14:21 – *Matya*

Bacsi még mindig nem jött vissza.

14:23 – *Jani*

Jazzt hallgatunk.

14:24 – *Jani, Göcsi*

Jött egy lány, és kérdezte, van-e nálunk szintetizátortervező szak. – Villamosmér-

nőkin belül szakirány szinten van-e olyan, amivel lehet szintetizátort tervezni... Ne butítsad már szegényt... ☺

14:33 – *Matya*

Na, sikerült kiokoskodni a csajjal, hogy ha elvégzi a villamosmérnököt, akkor valószínűleg fog tudni szintit is tervezni. Ez a mai nap fénypontja.

14:36 – *Matya*

Bacsi still away ☺ Göcsi pedig nem nyilatkozik arra a kérdésre, hogy hány órára kell bejárni. Én sem. ☺

14:37 – *Matya*

Bacsi visszajött és vigyorog. ☺

14:38 – *Bacsi*

☺

14:45 – *Matya*

Jött egy ürge, aki megértette a jelek-idezetet. Igaz, hogy nem felvételző lehetett, mert ott fityegett a nyakában az edus pass...

14:56 – *Matya*

Közben megy a biznisz: pólót adok-kapok. Göcsi beújított egy Heinekenes zöld pólót, úgyhogy most a HK-s pólójában tarol...

15:06 – *Bacsi*

Brigivel (BME-ÉÖK) [igen, a hivatalos rövidítés BME-ÉMK, de ők nem adják fel] elmentem körbenézni. Ez az Educatio a lehetőségek vására. A Modern Üzleti Tudományok Főiskolájánál BME-s cukorkát cserélünk lufira. A Külkernél is megejtettünk hasonló üzletet: szereztem egy ELTE-İK-s pólót. A PR-os csávójuk hamar belement a cserébe, bezeg egy HÖK-ös csaj elkezdett nyafogni, hogy ne adjon nekem a szupertitkos HK-s pólójukból. No meg az összes BME-s dolgot leszólta. (Ez igazat ad annak az elméletnek, amely szerint sikeres kapcsolatokat a srácok építhetik ki, és a lányok barmolják szét őket.) De a csávó adott. Meg van csokijuk is, tök fincsi. 11 ezer darabot csináltattak.

15:19 – *Matya*

Göcsi egy félbehajtott sajtos-tejfölös lánogos kapcsán azt részletezi illetve demonstrálja, hogyan lehet lángossal csajozni... no comment ☺

15:22 – *Jani*

Bacsi és Matya elmentek lángosozni. Ők is akarnak csajozni. (gyk.: kinyalni a lángost)

15:23 – *Jani*

Néma csönd és hullaszag...

15:25 – *Bacsi*

Nem is mentem el lángost enni. Csak az építő standnál tettem-vettem. Megkértek, csináljak nekik netet, de nem tudnak rendszergazdai jelszót. Most inkább filmet nézek.

15:47 – *Bacsi*

Lángosevés utáni billentyűzetisztítás Jani laptopján (csak meg ne lássa az olajfoltokat): nnnnnnnnnnnnnnnnnhhhhhhzziooi

15:50 – *Jani*

Ejnye-bejnye.

15:56 – *Bacsi*

Jani elment kávéért.

16:01 – *Bacsi*

A kávé még nem jött meg, de ellátogattak ide az IK-sok. Itt szeretném megjegyezni az esetleges ELTE-s olvasóknak, hogy az IK-s pólót erőszakkal szereztem meg.

16:02 – *Bacsi*

„Mi van a szomszéd standon? Erőforrásmedzsment?” – kérdezi az ELTE-s. „Mert éppen csokolóznak.” Tényleg.

16:07 – *Bacsi*

Megnéztük az Xbox betiltott reklámfilmjét. Hajjaj, mennyi vér.

16:09 – *Matya*

Találok egy szegedi ismerős csajjal és egy egri barátommal; a világ kicsi, viszont annál g.cibb. A csaj estére meghívott az Expo Hotelbe egy fergeteges buliba, nekem marhának meg este Új Várat kell fotóznom. Kircsi...

16:10 – *Bacsi*

De jó, már csak 50 perc. Egyedül ücsörgök a standon... Ha legalább lányok lennének errefele.

16:16 – *Jani*

Most én ücsörgök egyedül itt a standon... Ha legalább lenne itt 10 maláj hölgyemény. Tényleg. Nincs valami educatiós buli este? (Meg kéne kérdezni.)

Már csak lézengő emberek vannak mindenfele. Semmi extra, amin jót lehetne röhögni.

16:25 – *Jani*

T-35:00

16:27 – *Bacsi*

Matya ellopta a netet.

16:28 – *Bacsi*

Idejött egy öltönyös csávó. „Srácok, lassan már pakolhattok, nem muszáj megvárni az öt órát.” De igen.

16:33 – *Bacsi*

Göcsi visszajött és nyögött egy nagyot. Most meg kávé iszik.

16:41 – *Göcsi*

Lassan mehetünk haza, a kedv ezáltal egyre jobb, a buli beindult, Jani remixei mennek. Jó szarok. ☺

16:54 – *Matya*

A gépészek kitöltik a maradék kávé, ami kb. 3 óra alatt főtt meg a „kávéfőzőjünkben” és... hubazz, milyen csaj ment el előttem, muhahahaaa... Kis megszakítás után folyt. köv.: Jani mondja, hogy pakoljunk, szal ennek a napnak is vége.

16:55 – *Blog lezárva*

Bacsi, Göcsi, Jani, Matya

Blogzártai utáni esemény: tényleg hatalmas buli volt este ☺, az ország különböző pontjáról érkezett HÖK-ös képviselők együtt buliztak, beszéltek meg, hogy kinél mi volt a legagyamtebb kérdés, és koccintottak a nap végeztével... T

Nagy Fal – nagy utazás

Idén az ACM ICPC programozóversenyének világbajnoki döntőjét Shanghaiban tartották. A közép-európai regionális döntő főszervezőiként meghívást kaptunk az eseményre, és ha már azon a féltékén járunk a világnak, gondoltuk kiegészítjük utunkat egy pekingi látogatással.

Március utolsó hétfőjén – locsolkodás helyett – a Malév újonnan indított közvetlen járatára szállva nyolc óra alatt át is szeltük Ázsiát, és Pekingben landoltunk. Rögtön bele is vetettük magunkat a város forgatagába, hogy a leghíresebb helyeket megnézzük.

Elsőre kicsit félelmetes volt a sok ordító árus, a folyamatosan köpködő emberek és a vásári forgatag a keskeny utcákon, de hamar kiderült, hogy mindenki jó szándékú, és nagyon figyelnek a turistákra. Állítólag a törvény is védi a külföldieket, de talán még komolyabb szempont, hogy jó megélhetést biztosítunk igen sok embernek.

A Tian'anmen tér elején rögtön egy hatalmas torony, a Gate Tower akadt utunkba. Miután átmertünk alatta, következett az Arrow Tower – mintegy 500 méterrel arrébb. Ebbe már fel is lehetett menni. Amellett, hogy föntről igen szép panoráma nyílt, ráláthattunk a Mao mauzóleumba kigyózó kb. 2 km hosszú sorra, illetve a toronyban lévő kiállításból kiderült, hogy az Arrow és a Gate Tower valójában csak egyetlen kapuvédműve volt a hatalmas városfalnak, amely az egész várost körbekerítette. Nálunk egy ilyen torony már önmagában elmenne egy közepes méretű várnak, itt meg tucatnyi ilyen erőd volt körbe a falak mentén. 1900-ban a Boxer lázadás leverésére szövetkezett a nyolc leghatalmasabb nyugati állam (Eight Power Allied Forces), és gyakorlatilag minden műemléket leromboltak és minden kincset magukkal vittek. Utunk során gyakorlatilag mindenhol találkoztunk nevükkel, de szerencsére a gúzü kínaiak újjáépítettek mindent.

A Tian'anmen tér hatalmas, és már kora reggel tele van árusokkal, turistákkal és sárkányeregetőkkel. Bár eszméletlen jól néznek ki a sárkányok, nem igazán értem, hogyan hagyhatják, hogy felüljárókról, tereken, utak fölött 50 méteres kötéleken eregessenek papírsárkányokat. A tér végén már a Császárváros előkertjét őrző – szintén hatalmas – kapu áll, amit melleleg díszszemléhez alakítottak át tribünné, és Mao 4 méteres portréja függ rajta. Innen még kilométereket lehet sétálni befele a Tiltott Városba, ahol mindig óriási a tömeg. Sajnos, mivel az olimpia lázában égnek (Beijing 2008), mindent most restaurálnak, sőt, az egész város átépítés alatt van, például az utak jelentős részét is szélesítik. Ezt egyszerűen úgy teszik, hogy másfél háznyi területet ledózerolnak. Ezért is tűnnek el fokozatosan a Hu'tong-oknak nevezett síkatoros, tradicionális lakóházak.

Alapvetően nem olyan más Peking, ez is csak egy nagyváros. Ugyanúgy megvan minden, mint nálunk (Európában). Ugyanazok a reklámok, hatalmas felhőkarcolók és irodaházak, az emberek sem annyira különlegeseek. Mindenki mobiltelefonál, és valamivel jobb kutyüik vannak, mint nekünk. Igaz, azért a fehér ember látványosság számba megy, és néha megkérlik, hogy hadd fényképezkedhessenek vele. Az autópark sokkal jobb, mint nálunk, és ami meglepő, hogy Volkswagen-ből van messze a legtöbb! Vadi új Passatok

meg Audi A6-osok rohangálnak, és egyetlen szakadt, régi autót sem látni. Csupa szép, új járgány. A forgalom persze hatalmas, mindenhol kétszer 6-8 sávú utak, amiken a közlekedés elég kaotikus. A lámpa kevésbé számít, mindenki megy össze-vissza, és a tömeges bicikliforgalom csak bonyolítja a dolgot. Természetesen riksák is vannak szép számmal, meg teherhordó biciklik. Kicsit félelmetes dolog 16 sávon átrohanni – esetenként lámpa nélkül, de itt ez a normális. Emellett mindenki állandóan dudál. Bármilyen bajuk van, vagy csak helyet akarnak csinálni maguknak, dudálnak. És ha már egyszer dudáltak, utána mennek, akármilyen van. Ez olyan szempontból előnyös, hogy mielőtt elütne egy autó hátulról, rád dudál. Érdekes módon balesetet egyetlen egyet sem láttunk, úgy látszik bírják a káoszt. Persze a munkaerőnek is más az értéke itt. Nagyon gazdagok „humán erőforrásban”, így előfordulhat olyan, hogy egy tér közlekedését kézzel végzik a jómunkás emberek. Döbbenetes... Ezen felül majd minden lámpával ellátott csomópontba állítanak közlekedési rendőröket is, akik integetnek és sípolnak a tömegnek (amit ettől függetlenül nem vesznek különösebben figyelembe).

Az árusok mindenhol nagyon rámenősek; igen nehéz tőlük megszabadulni, és alapvetően ugyanazokat a pólókat, könyveket, csecsebecsüket árulják. Először teljesen irreális áron kínálják a portékájukat. Egy példa: a kis kínai 120-ért akarja ránk sózni elsőre a könyvet. Az ember bizonytalan az értékére nézve, és mondja, hogy nem kéri. Erre az árus rögtön lemegy 50-re, mondván, hogy a boltban 80 (természetesen ott is csak 60). Következő iteráció a 30. Ezért az árért már meg kell dolgozni, de még simán belemennek. Ennyiért vettük az első könyvet. Később rájöttünk, hogy egyetlen fegyver van ellenük: mondogatnunk kell magunkban, hogy „nincs erre szükségem”, és odébb állni. Ezzel a módszerrel 5-8 iteráció után a könyvvel is el lehetett jutni 20 júanig. Persze minden alkalommal olcsóbban vettük, mint korábban, hisz már tudtuk, mennyi az, amiért odaadják. Csak persze kell a tapasztalat, mert elsőre nem gondolná egy európai, hogy a kikiáltási ár tized részéért még reálisan meg lehet szerezni valamit. Végül könyvből 17-ig jutottunk. Képeslappal 20-as indulóár mellett 2-ig sikerült lemenni. Pólóval 200-ról 15-re. Persze még így is jól járnak, mert mi nem akarunk alapvetően venni semmit, de aztán persze mégis. Ami furcsa, hogy még a rendes boltokban is lehet alkudni, sőt, technikai dolgok esetében is hajlandóak kb. fél árig lemenni. A bazársorokon rendszerint hangszórót helyeznek ki, és folyamatosan ordít felvételről valami „vendégcsalogató”, amitől pillanatok alatt fejfájást lehet kapni.

A turistákból jól élők mellett azonban sokan nyomorban tengődnek, még a nagyvárosokban is. Párszáz méterre a millió turistától, a keskeny síkatorokban Peking már teljesen más oldalát mutatja. Klasszikus szürke cserepes viskók egymás hegyén hátán, rengeteg szakadt bicikli és szegényes udvarok. Az emberek itt fodrászattól, cipőjavításból élnek, esetenként 10 négyzetméteres lyuk szolgál műhelyül, konyhaként és lakásnak is.

Iszonyatosak a méretek és a távolságok erre felé. Peking egy

13 milliós város, külkerületekkel együtt akkora, mint Belgium. Shanghai 15 milliós. A kettő között 1100 km a távolság. Kínában összesen húsz 10 millió feletti lakosú város van, a legnagyobb Nanjing, ami a vonzáskörzetével együtt 20 milliós.

Azt a másságot, amit Pekingtől vártam, Shanghai megadta: itt aztán minden teljesen más volt. Hatalmas felhőkarcolók százával, és közöttük meg sikátorok és vacak kis házikók. No meg hatalmas tömeg mindenhol. Kígyózó emberáradat az utcán, és tömött kocsisorok a lámpáknál. Könnyen megeshet, hogy egy bonyolultabb kereszteződésben hat szinten mennek a különböző kanyarodó sávok. Természetesen mind tömve van kocsikkal, és mégis, a főutak mentén végig kis virágládákban apró gondozott bokrok nőnek. Shanghai folyója, a Huangpu olyan hajóforgalmat bonyolít, amelyet Európában sehol nem látni. Óceánjáróktól kezdve kis ladikokig minden látható, és folyamatosan mennek a hajók, teljes szélességében megtöltve a Dunánál kétszer szélesebb medret. Szállítanak homokot, olajat, ruhát, mindent. Persze a zaj és a bűz is ennek megfelelő.

Shanghaiban lényegesen nagyobb a tömeg, mint Pekingben. Ami meglepő, hogy itt is mindenhol építkeznek, pedig nem is lesz olimpia – ez a város jelenlegi dinamizmusa. Shanghai mindig is kereskedelmi központ volt, és a nyugati befolyás igen érezhető. A főutcán sorban állnak az előző századfordulón épített bankok, kereskedőházak, tőzsdeépületek angol és francia stílusban. Persze a kis utcákban még most is a hagyományos kínai viskók vannak, de bármerre néz az ember, legalább egy-két (de inkább 5-10) óriási felhőkarcoló belelóg a képbe. Minden hatalmas: a Book City nevű hely például egy hat emeletes óriás, ezernyi könyvvel. Ami még meglepőbb, hogy úgy tűnik, itt olvasnak is az emberek, mert

a pláza méretű helyen mindenhol rengetegen vannak, és a kasszáknál kígyóznak a sorok.

Itt még Pekingnél is nagyobb koncentrációban vannak jelen a hamis Rolex-eket és sárkányokat árusító kufárok. Lényegesen több koldus van, akik nagyon nyomulnak, és az útikönyv szerint itt sem a maguk zsebére dolgoznak. A legdöbbenetesebb, hogy a part menti 50 emeletes felhőkarcoló teljes oldalát is fényreklámnak használják, a 600 méter magas TV-torony meg diszkófényekkel villog.

Egyik délután a házigazda egyetem, a Jiao Tong önkéntesei vittek minket csoportosan városnézésre. Mint később megtudtuk, 800 diák jelentkezett házigazdának, és ebből válogatták ki a 100 legegységesebbet, akik jöhettek. Kicsit másképp mennek a dolgok, mint nálunk.

Magát a programozóversenyt nagy meglepetésre házigazdánk, a Jiao Tong egyetem csapata nyerte meg. Az utolsó fél órában három helyes feladatot adtak be, és ezzel ráverték az oroszokra, akik egy feladattal nem tudtak megbirkózni. Nagy lázban égett mindenki a helyszínen, igencsak feldobta őket a siker. Ahogy kedves barátom fogalmazott: úgyesen ki tudták választani a 20 millió kínai egyetemistából azt a hármát, aki képes megnyerni a versenyt.

Sajnos végül lejárt az időnk, és haza kellett repülnünk, de soha nem felejtjük azokat a szép emlékeket, amiket itt szereztünk. Szép hely Kína. Ezernyi arca van, de mindegyik érdekes, egzotikus.

T.

Képes beszámoló:

<http://www.eestec.hu/gallery/china>

Qpa – építő szemmel

Jólnevelt újságírók használják nagyobb volumenű írásaik előkészítésére a „bevezető” nevű részt, mely túl a témamegjelölésen arra is alkalmas, hogy felkeltse az olvasók figyelmét az elkövetkezendő cikkekre. Esetünkben ez azért felesleges, mert elég annyit mondanom „Qpa” és a villanykarosok máris mohón vetik magukat a betűkre. S hogy a tapasztalatait egy építő kolléga osztja meg veletek... nos, az talán csak a fűszer a történet amúgy sem kimondottan egyszerű levesében. ☺

De most akkor jöjjön a hús: 2005 augusztusában esett meg a híres-neves beavatási szertartás, a gólyatábor, amin egy nagyszerű ismerősünk, Bacsí révén mi magunk, másodéves építőmérnökök is részt vehettünk. Bizony, a Qpán való részvételünk gyökerei egészen idáig nyúlnak vissza, itt ismerkedtünk meg ugyanis a lelkes juniorokkal, seniorokkal, lovagokkal, egyszerűen mindenkivel, akivel illik jóban lenni a VIK berkeiben belül. [Nyilván ők az atyaúristenek nálunk a karon – a szerk.]

Mivel az akadályok többségét sikeresen vettük, magunkénak tudhattuk a megtiszteltetést: a meghívást a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Villamosmérnöki és Informatikai Kara által tartott kari napokra. Nem tévováztunk sokat, egyöntetű igen volt a válasz, s már jó előre izgultunk a ránk váró kalandok miatt.

Október elejére készen állt a kis csapat, valószínű pólónk elejére a NICSAK felirat került, mely mint mozaikszó, a „Nem Infók Csak Alkalmi Kupázók” kifejezést foglalja magába. (Mennyi szutykot kaptam amiatt a „K” betű miatt, hajh...) [és a helytelenül írt nyomtatott nagy CS betű meg smafu, mi? – a szerk.]

Mivel az előfeladatok nagy részét sikerült időben leadni és elől jártunk a nevezési túra küzdelmeiben is, már nem volt visszaút. A kocsmafutás két emberünk józan ítélőképességét ragadta el (emlékük örökké májunkban él), de nagy ívben elkerültük a szakmai napot – nekünk a gömb jobban tetszik –, a városi feladat megoldására pedig idegenlégiósainkat küldtük el, lévén a hídépítés

nem tűrt halasztást... ☺ Nem futamodtunk meg azonban a Casanova báltól, 102 darab – tudom, nem szabad ilyet írni – hölgygel gazdagítottuk a nagytermet, s a már bent várakozó éhes farkasokat. [Éhes farkasokat? Aztán csodálkozunk, ha az Indexen megírják, hogy „ingyen ribanc a Schönherz falán”? – a szerk.]

Ám – véleményem szerint – a két legfontosabb dolog csak ezután következett: utólag átgondolva úgy vélem, a Vidéki nap és a Hajtás fedőnevet viselő programsorozat volt az a két esemény, ahol igazán megismerkedhettünk a villanykarosok emberi oldalával, s betekintést nyerhettünk lelkük igazi mélységeibe.

Jó volt látni, hogy mekkora harci szellem szorult az egyes csapatokba, s valahol irigylésre is méltó az a lelkesedés és elkötelezettség, amivel a Qpa megszerzésére indultak mindnyájan. Láttunk olyasvalakit, aki mindenhol jelen akart lenni egy időben, találkozunk csapattal, aki pártunkat fogta, ha szomjajunk a hülyeségre (ezúton szeretnék köszönetet mondani a hiPPiknek), de mindenekejlőtt jól szórakoztunk, és egyáltalán nem csalódtunk a híres-neves villanyos szervezésben. Kívánom, hogy sok ilyen színvonalas rendezvényetek legyen még, s szívem mélyén remélem, ezeken mi, építők is részt vehetünk majd...

Addig is, ha a VPK felé járva a következő dallamot halljátok, nyugodtan gondoljatok ránk, és gyertek be egy sörre:

„Héééj, hééj bébi! (uh ah) Áj vanna nóóóóóó, if jú bí máj görl...”

Gé – NICSAK csk.

Érdekel egy SAP-tanfolyam?
<http://www.eestec.hu/sap>

Teljes kép – Hologram

UTCANEVEK NYOMÁBAN

Magyarnak született, angol állampolgárként kapott Nobel-díjat, munkái nagy részét Angliában és az USA-ban végezte, és Olaszországban hunyt el. Egy mérnök volt, akinek derogált, ha elméleti fizikusnak, tudósnek titulálták, mégis másokkal végeztette el kísérleteit, mert önmagát az ötletek emberének tartotta. Egy ember, aki láthatta a saját gondolatát, „amint az a fizika egy tekintélyes fejzetévé nőtte ki magát”.

Ez a cikk, úgy is mondhatnánk, aktualitás, hiszen csupán néhány hete történt, hogy Gábor Dénesről utcát neveztek el az Infoparkban. Arról nem is beszélve, hogy Gábor Dénes életművének jelentős pontja, amiért a fizikai Nobel-díjat elnyerte, a hologram, még le sem került az aktuális kutatások, fejlesztések étlapjáról. A „mellszobra” előtt nap mint nap elmegyünk, hisz őt ábrázolja az a szobor-hologram az I épület aulájában, és igaz, hogy a lapok mögött, amik ezt a háromdimenziós panorámaképet alkotják csupán virtuális kép látható (mint ahogy ezt bizonyára már sokan megvizsgálták rajtam kívül is), a Gábor Dénes név mögött nagyon is kézzelfogható és elég jelentős életmű lapul.

Gábor Dénes 1900-ban született az anyakönyve szerint Günszberg Bernát és Jakobovits Adél színművésznő elsőszülött fiaként, habár könyvelő édesapja ezidőtájt magyarosította nevét Gáborra. Dénesnek két fiútestvére született, György 1935-ben sajnos elhunyt, azonban fiatalabb öccse, András egészen öregkoráig munkatársa volt kutatásaiban. A Gábor családot nem gyötörték anyagi gondok, Dénest és testvéreit bőkezűen finanszírozta tanulmányaikban az édesapjuk. Nyugodt, bensőséges otthoni légkör jellemezte a tanulóévek időszakát. Bernát, az apa rendkívül szerette a művészeteket és a szobrászat, valamint a zene iránti rajongását fiainak is átadta. Dénes elemi iskoláját és gimnáziumát Budapesten végezte. Az első világháború szele csupán minimális mértékben érintette, 1918 márciusában behívták, de engedélyt kapott a halasztásra érettségi vizsgája letételéig. Ezután orvosi, majd tüzérségi képzésre küldték, végül Olaszország északi részén teljesített szolgálatot. Október utolsó napjai már ismét Budapesten érték.

A Központi Hatalmak összeomlásával hazatért, és azonnal beiratkozott a Magyar Királyi József Műegyetem Gépészmérnöki Karára. Azonban nem sokáig élvezte e neves intézmény vendégszeretétét. Noha első egyetemi évének végén máris elnyerte a Mechanika-díjat, és ideológiai beállítottsága sem változott meg a mérnökséggel kapcsolatban, a harmadik félév után önként távozott. Behívták ugyanis katonai szolgálatra, s mivel nem értett egyet a reakciós kormánnyal, Berlinbe utazott folytatni tanulmányait a Technische Hochschule Villamosmérnöki Tanszékén. Igaz nem értékelte sokra ezt az intézményt. Ahogy ő fogalmazott később: „A pénzbedobó automatákhoz hasonlított, aminek az egyik végébe be kellett dobni végtelen számú géptervet, esszét és dolgozatot, és a végén kijött a diploma.” Azt azonban mégsem mondhatta, hogy teljesen haszontalan lett volna ez a pár év: a Statisztikai Mechanikai szemináriumait, melyeket egy bizonyos Albert Einstein tartott, például kifejezetten élvezte. Itt szerezte mérnöki diplomáját, és rögtön engedélyt és támogatást kért édesapjától hogy folytathassa tanulmányait a doktori cím elnyeréséért. Édesapja első szóra belement, és ennek a büszkeség mellett a másik legfontosabb oka az volt, hogy módja volt támogatni a fiát. Igen, Gábor Dénes életútjában azon ritka esetekre láthatunk példát, mikor a tehetség és a lehetőség egyesülni tudott, és nem kis eredményt szült.

Ekkor kezdődtek meg Gábor Dénes végeláthatatlan kutatásai és publikációi. Doktori disszertációján Németországban kezdett dolgozni. Szerződést kötött a Siemens fejlesztési részlegével, azonban ez a szerződése néhány héttel Hitler hatalomra jutása után lejárt, és nem hosszabbították meg. Akkor éppen új találmányán dolgozott, a plazmalámpán, és mivel munkahely nélkül maradt visszatért Magyarországra, és a Tungstram Elektroncső Kutatóintézet elnökének, Aschner Lipótnak ajánlotta fel a szabadalmat,

fizetés nélküli kutatás lehetőségének fejében. Aschner azonban tartotta magát az addigi szokáshoz, miszerint nem vásárolnak szabadalmat, és másik lehetőséget, állást ajánlott Gábor Dénesnek, akinek ez nem volt megfelelő alternatíva, így Angliába utazott, és ott folytatta kutatómunkáját.

Gábor először a British Thomson-Houston Társaságnál kutatott, 1948-ban azután az Imperial College-ban nevezték ki egyetemi oktatónak, ahonnan a professzori cím elnyerése után 1967 szeptemberében vonult nyugalomba. Angliai tanulmányai során alkotta meg a holográfia elméletét, és ettől kezdve az elektronleptapogatás holografikus ábrázolása vált nagy álmává, erre azonban még sokáig kellett várnia. Kutatásának kezdeti eredményei, melyeket nem méltatott nagy figyelemre, hiszen közvetlenül nem a holográfiával voltak kapcsolatosak, másoknak irányt mutattak és az első lépéseket jelentették az elektronmikroszkóp kifejlesztésében. A televízió megjelente után sokat dolgozott rajta, hogy egy háromdimenziós kivetítőrendszert dolgozzon ki, azonban ezt olyan bonyolultság és költségek mellett tudták volna csak megoldani, ami kivitelezhetetlennek látszott. Másik munkaterülete volt egy vékony televízióképcső kifejlesztése, azonban ez a kutatás is eredmény nélkül maradt. Kutatásait sajnos elég sok esetben jellemezte eredménytelenség, illetve az időből való kifutás. Az idő rövidege mellett azonban egyéb tényezők is hátráltatták munkájában. A második világháború alatt, amely előtt András öccsét még sikerült Angliába csábítania, tehetséges külföldiként kezelték, és így a legjobban finanszírozott, vagyis a hadi célokat szolgáló fejlesztésekből, kutatásokból, így például a radaros felderítés kifejlesztéséből kimaradt. Tétlen azonban ekkor sem volt. Létrehozott egy hőleptapogató rendszert, amely a repülőgépek felforrósodott motorjából áradó infra sugárzást detektálta, és így szépen lassan elnyerte a britek bizalmát is. A hologrammal kapcsolatos kutatásai, melyeket a zsákutcák miatt több évig érintetlenül hagyott, a lézer felfedezésével kaptak új lendületet.

Munkatársai elmondása szerint rendíthetetlenül dolgozott, de a saját tempójából sosem engedett. Ha valami foglalkoztatta, volt hogy minden nap benmaradt a laboratóriumban, akár éjfélig is, de ha a délutáni pihenő idején nyitottak be hozzá, ott ült az asztalánál és szundikált. Rendkívül sok gondolat járt a fejében, és sosem volt irigy mások munkájára, sőt gyakran segítette ismerőseinek, barátainak kutatásait. Határozott siker ritkán koronázta vállalkozásait, azonban tudományos körökben nagy elismerés övezte. Nyugdíjba vonulása után sem hagyta abba a munkát. Rendszeresen tartott előadásokat, szemináriumokat az USA-ban és az Egyesült Királyságban. Ekkor már elkészült olaszországi háza, ezért rendszeresen vándorolt e három helyszín között.

Gábor Dénes gondolatait és életét azonban kitöltötte még egy jelenős probléma, amelyről eddig nem szóltam, így most ideje megtennem. Ez a probléma a jövő kérdése volt. Sok dolgozata és értekezése foglalkozik a társadalom és a technikai fejlődés kapcsolatának boncolgatásával, és nem egyszer aggodalmát fejezi ki, hogy a jelen társadalma éretlen a tudományok és a technika fejlettségi szintjére. Noha remélte, hogy eljön az a jövő, amely gazdaságilag és erkölcsileg megfelelően tud bánni a tudománnyal, mégis létrehozott egy normarendszert, amelyet a tudósok Hippokratészi Esküjének neveztek később, és amelyben azt fogalmazza meg, hogy egy feltaláló felelős az általa megismert technikai tudásért. Ezt Gábor még a világháború vége előtt fektette írásba, és annak tragikus végeztével csak még

indokoltabbnak találta azt. Ezirányú törekvése és a jövő biztonságossá tétele iránti vágya egészen élete végéig kísérte, utolsó előadásai és művei közt szép számmal szerepelnek a társadalmi kérdéseket boncolgató témájúak.

Rengeteg díjjal ismerték el érdemeit még életében, hiszen a holográfia feltalálásáért 1971-ben elnyerte a fizikai Nobel-díjat, a Magyar Tudományos Akadémia tiszteletbeli tagja; angolszász területen nyert kitüntetései, emlékérméinek felsorolása – köztük nem egy amerikai magyar intézet elismerése – több mint egy oldalt tesznek ki. 1979 februárjában tehát nem lehetett

elégedetlen. Nyugodtan, álmában távozott el az elektronfizika még rejtett tartományai felé. És 2005 őszétől egy újabb elismerés, egy róla elnevezett utca is emlékéét őrzi Gábor Dénesnek, egy rendkívüli elmének, akinek tehetsége és lehetősége volt rá, hogy nagyot alkosson, és nagyot alkotott, még ha ezt nem is itthon tette, hanem új, választott hazájában.

BaGe

Felhasznált irodalom: T. E. Allibone

Paksi Atomerőműben jártunk

2005. szeptember 29-én a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem hallgatói látogatást tettek a Paksi Atomerőműben, aminek a szervezését és lebonyolítását az Energetikai Szakkollégium végezte.

Az Energetikai Szakkollégium által szervezett szakmai üzemlátogatások közül a paksi az egyik legnépszerűbb. Semmi sem bizonyítja ezt jobban, mint az, hogy minden évben nagy érdeklődést mutatnak iránta a leendő mérnökök, és idén is számos olyan hallgató vett részt, akinek nem ez az első kirándulása az atomerőműbe. „Mi az oka, hogy ismét részt vesznek ebben a programban?” – kérdésre, egységesen azt felelték: „Mindig látunk és tanulunk valami újat, amivel ismereteinket bővíthetjük ebben a témában.” Idén ez fokozottan igaz volt, mivel a látogatás egy új helyszínnel bővült, de erről majd később.

A pontosan előkészített és beütemezett látogatás miatt a 35 fős társaság sűrű program elé nézett.

A Paksi Atomerőmű megismerését a Tájékoztató és Látogató Központban kezdtük meg Kemenes László vezetésével. A látványos, szemléltető eszközök, melyek bemutatják az atomerőmű jelenlegi állapotát és környezetét, történelmi áttekintést nyújtanak fejlődéséről, bemutatják a működés folyamatát a radioaktivitástól a háttérsugárzácson keresztül egészen az atomerőmű egészére vonatkozó működésig egyaránt élvezetes volt a témában kevésbé, illetve igen jártas hallgatók számára. Számos kérdés merült fel a hallgatókban, ezek nagy része a biztonságra és környezetvédelemre vonatkozott. Megbizonyosodhattunk arról, hogy az erőmű üzemeltetésére vonatkozó előírások mennyire szigorúak. Ezek betartását folyamatosan figyelik és ellenőrzik, így azonnal észrevehető lenne az erőműben vagy a környezetében előforduló legkisebb változás.

A látogatóközpont után a látogatófolyosóról bepillantást nyerhettünk a 4. blokk vezénylője dolgozóinak egy átlagos napjába. Megismerkedtünk a négy fős vezénylő személyzet pontos feladatával és a látványon túl a vezetőnk itt vázolta lehetőségeit az erőmű dolgozóinak szakmai fejlődésre. Megfelelő biztonsági ismeretek és védőfelszerelés birtokában a hallgatók számára

egyaránt érdekes volt közelről, működés közben látni az erőművi generátorokat és az azt körülvevő gépezetet. Látogatásunk ezen szakaszának utolsó állomása a 4. blokk reaktorcsarnokának megtekintése volt. A nem mindennapi „nyüzsgés” (viszonylag sok dolgozó a reaktorcsarnokban), amit tapasztalhattunk, a szokásos évi karbantartásnak volt köszönhető. A reaktorcsarnok felépítésén túl megismerhettük a karbantartás folyamatát és az ismételt felmerülő, biztonságra vonatkozó kérdések között megtudtuk, hogy a Nemzetközi Atomenergia Ügynökség kamerája folyamatosan figyeli az erőmű mind a négy reaktorát, akár az összes többit a világból.

Az üzemlátogatás talán legérdekesebb része a Szimulátor Központ megismerése volt, melynek az éves kihasználtsága nagyon magas, így az elmúlt évek látogatói nem láthatták. Itt már nem üvegfal mögül figyelhettük az eseményeket, hanem szerves részei voltunk azoknak: mindenki közel mehetett a műszerekhez, megnézhetette a kezelőszerveket, a szerencsésebbek még turbina „leállításban” is részt vehettek – aminek a következményeit közösen figyelhettük meg. Az összes kérdező illetve a szimulációs előkészítésben részt vevő hallgató az erőmű területén teremtett „jutalom gesztusában” részesült, amit a szimulátor vezetője Borbély Sándor osztott ki. [Vajon hány kilós lehetett egy szem gesztus? – a szerk.] Végezetül egy, a témában jártas gépészmérnök hallgató javaslatára egy melegágyi csőtörést szimuláltunk és megfigyeltük annak hatásait. Érdekes volt hallani a szirénák hangját és látni a villogó jelzéseket, majd megfigyelni a reaktor leállítását a védelmi jelek hatására. Hétköznapi funkciójában pont ez a Szimulátor Központ feladata, ugyanis a vezérlőterem dolgozói a szigorú biztonsági előírások és felülvizsgálatok miatt nem sűrűn találkozhatnak ilyen eseményekkel.

Memon Tomislav
Energetikai Szakkollégium

Simonyi-Oracle együttműködés

2005. december 2-án együttműködési megállapodást írt alá az Oracle Hungary és a BME, melynek értelmében a Távközlési és Médiainformaticai Tanszék és a Simonyi Károly Szakkollégium is jelentős támogatásban részesül.

A megállapodás szerint az Oracle megalapítja az „Oracle ösztöndíjat”, amelyet a BME egy oktatója, kutatója vagy Ph. D. hallgatója kaphat meg minden évben. A cég emellett támogatja a BME hallgatóinak szakmai fejlődését, így például diplomaterveket, TDK témákat ír ki, és ezekhez vállalati konzulenseket javasol.

Az együttműködésben részt vesz a Simonyi Károly Szakkollégium is, annak érdekében, hogy a hallgatók minél szélesebb körét lehessen bevonni a projektekbe. A következő félévben várhatóan több tanfolyamot és előadást is tartunk neves, szakkollégium-közel előadókkal, melyen a hallgatók megismerkedhetnek az Oracle adatbáziskezelő rendszerével és vállalati megoldásaival is.

Figyeljétek a <http://simonyi.sch.bme.hu> weboldalt és a hirdetményeket!

Wisdom – a bölcsesség zenéje

MUSICMANIA

Hallottát már róluk? Nem? Talán ez még nem baj, hiszen viszonylag friss zenekarról van szó, de talán mégis baj, hisz az Iron Maiden és a Europe előzenekaraként is felléptek már. Egy négy számos EP után a Wigwamban a Keep Wiseman Alive koncerten megmutatta a zenekar, hogy mire is képes, ha nagy, önálló koncertről van szó.

A Wigwam az a hely, ahol lényegében mindig jó zenét lát és hall az ember. Ez abban az esetben nem igaz, amikor piszok jó koncerteket látunk-hallunk.

November 19-én a Halor nevű banda játszott először, és akár rólok is szólhatna ez a beszámoló, ha nem lépett volna fel utánuk még egy zenekar. Az már Halorék alatt is feltűnt, hogy a színpadképhez hozzá fog tartozni egy bátykiszögellés és a várkastély fala. Enyhe Rhapsody-hangulatom lett, ami csak feljebb tornázta bennem a várakozásokat, mert hiába fontos a körítés, a zenének kell eladnia magát, nem másnak.

Előzenekar jött-látott-játszott, szokásos áthangszerelés, függöny szét és intro. Na itt kezdtem el aggódni. Szeretem az intrós zenekarokat, a felvezető szólamok megadják az alaphangulatot, és amúgy is szeretem az előjátékot. De egy ilyen díszletbe betenni egy intrót is... Hát, ahhoz már nagyon kell tudni zenélni.

Nagyon tudtak zenélni. Eltalált volt a pirotechnika is, pont akora, amekkora még elért a helyen, egy centivel sem volt alacsonyabb a szikraeső vagy a lángok. A zenekar kinézete is abszolút rendben volt, fekete bőrnadrág mindegyikükön, fekete bőrcsizmák és fekete póló vagy épp ing, az énekesen Wisdom-feliratú bőr alkarvédő, két gitárról Wiseman, a borítón is szereplő zenekarfigura tekintett le... Láttam ennél sokkal profibb zenekart már sokkal kevésbé profi színpadképpel.

A zenékről annyit lehet elmondani, hogy a saját számok nagyon jól szólnak, érződik rajtuk a tapasztalat, a zenei tudás és az elkötelezettség. Sok színpadi mozgással, de nem túlmozogva játszzák, éneklük a nagyjából egy lemezre való számaikat. Majd' el is felejtettem, ez a koncert afféle elő-lemezbemutató volt, de egy normál lemezbemutatónak is elment volna.

Két vendégénekest láthattunk néhány szám erejéig: először az ex-Belphegor Husi énekelt az Eye Of The Tigert (és később más számokat is), aztán a Judas Best hangja, Tüdő szállt be. Freddy Mercury kapcsán hárman, Nachladal Istvánnal közösen énekeltek az I Want It Allt.

Ilyen koncerten talán nem illik ezt mondani, de az egésznek volt egyfajta jazzes, jammelés hangulata is, bár jazzkoncerten összesen nem hallani ennyi torzítót, mint itt egy szám alatt.

Az Eye Of The Tiger alatt pedig a következő észrevétel fogalmazódott meg bennem, ráadásul ez csak erősödött, mikor a Fighting The Worldöt játszották: A Wisdom nem játszik feldolgozásokat, hanem létezik néhány szám, amit nekik, rájuk írtak, csak előttük már eljátszotta valami más banda. Hogy ez épp a Manowar volt, az privát pechje Karl Loganéknek, de akár mennyire is szentségtörés, nekem jobban tetszett a Wigwamban!

Ha valaki ellátogat a <http://wisdom.hu>-ra, ott találni fog két klipet. A Strain Of Madness talán a zenekar legjobb száma, nekem legalábbis a kedvencem, és ők is hasonlóan gondolhatják ezt, hisz a befejező nótának ezt hagyták. A másik videó az Unholy Ghost egy lassú, gyönyörű dal – például kiválóan lehet rá csokolózni –, havas tájon felvett képanyaggal, amiről csak azért nem gondoltam az új Hammerfall-lassúnak, mert megmondták, hogy az biza az egyik legjobb magyar zenekar alkotása.

Visszatérve azonban a színpad előtti küzdőtérre, meglepve kellett tapasztalnom, hogy élőben is akusztikus gitáron játszották el a srácok, műhóval felidézve a klip hangulatát.

A dobszóló alatt lánoló cineket láthatott a közönség, de ahogy a KISS esetében, úgy a Wisdom esetében sem megy a zene rovására a látvány. Igaz, azért nincsenek olyan látványelemek, de azt hiszem, nincs is rá szüksége ennek a zenekarnak. Az általuk képviselt erőteljes, egyenes, fogós dallamokhoz elég ennyi és így illik. Így tudom elmondani azt, hogy magyar zenekartól sosem láttam ennyire jó koncertet!

Bruce Dickinsontól pedig nem akarom hallani élőben a Tears Of The Dragont, mert ennél jobban úgysem énekelheti. De Wisdom-dalokkal próbálkozhat...

- Aki színpadon látja a Wisdomot, annak az az érzése támadhat, hogy ti nem csak felmentek játszani, hanem koncepció is van benne. Ez csak érzés, vagy törekedtek az egységes, tervezett színpadképre?

- Sok munkát és energiát öltünk a színpadi megjelenésünkbe, azt hiszem, ezt sikerült is bizonyítani a november 19-i koncertünkkel. A különbség köztünk és a többi magyar zenekar között (tiszeletet a kivételnek) annyi, hogy mi szeretnénk adni valamit cserébe azért, hogy általában sokan megtisztelnek minket a koncertjeinken azzal, hogy eljönnek, és végignézik műsorunkat. Fontos az egységes színpadkép és a jó hangzás. Ezért nem vállalunk fellépéseket kis klubokban, ott egyszerűen nem lehet jól megszólalni, és jó színpadképet kialakítani.

- Erre a színpadképre mely másik zenekar volt hatással, ha volt ilyen konkrét hatás?

- Elég egyértelmű, hogy a legtöbb zenekarra az Iron Maiden van óriási hatással, mármint ami a színpadi díszletet és kiállást illeti. Ötven évesen látványosabb show-t adnak a mai napig, mint a fiatal zenekarok bármelyike. És az nem igaz, hogy ehhez sok pénz kell, ezt is bizonyítottuk a Wigwamban. Csak egy kicsit kell több odafigyelés, szervezés, ha úgy tetszik, munka. De megvan mindennek a gyümölcse; hogy elégedett arcokat látsz a színpadról. Ez az igazi öröm.

- Kiket tartotok az előképeiteknek, kiknek a zenéjéhez mértéket magotokat leginkább?

- Elsősorban a heavy/power zenekarok fő zászlóvivőit említenénk, de mindegyikünknek megvan a maga kedvence vagy hatása, ami miatt annak idején elkezdtünk zenélni. Mivel Gábor írja a Wisdom-dalokat, ezért elsősorban az ő hatásai lehetők fel a zenénkben. Főleg a Helloween, Iron Maiden, Rhapsody, Stratovarius és a Hammerfall az, amiket velünk kapcsolatban szoktak említeni, és szerencsére sosem mindig ugyanazt a zenekart, és örülünk, hogy nem skatulyáznak be minket valamelyik utáztatának. Színpadilag egyértelműen a Maiden a példakép, de azt hiszem, ezzel nem mondtam újat.

- Három gitárral, egy énekessel és egy dobossal álltok fel. Megalakulásotok óta ezekkel a tagokkal, ezzel a felállással zenéltetek?

- 2001 októberében kerestük meg először egymást, tulajdonképpen akkorra tehető a Wisdom megalakulása. Azóta csak dobos-cserén mentünk keresztül, de már ez is a múlté, ugyanis már jó ideje megtaláltuk azt a dobost, akit 3 évig eredménytelenül kerestünk. Rendezett minden a zenekar körül, és lassan már ez is kuriózumnak számít, hiszen 4 éve tulajdonképpen ugyanazon tagok alkotnak egy zenekart.

- Eddig egy EP-tek jelent meg, nagylemez mikorra várható?

- Már jó régóta húzzuk az első nagylemezünk megjelenési időpontját, de biztos még mindig csak annyi, hogy idén elkezdjük felvenni a stúdióban, és a lemez címe Words of Wisdom lesz. 10 teljesen új dalt fog tartalmazni, lesz rajta több videóklipünk is, az EP-ről a Strain of Madness, a TV-kben sokat játszott Unholy Ghost, és valószínű egy készülőfélben lévő dal klipje, valamint persze gyönyörű multimédiás rész is. A megjelenés időpontja még nem tiszta, sőt még az sem, hogy magyar, vagy külföldi kiadó gondozásában fog majd megjelenni, de most már tényleg igyekszünk!

- Az EP-n láthatunk két videoklipet, amelyekről ha nem tudná az ember, hogy friss zenekarról van szó, kis túlzással esélye sem lenne megmondani ezt a tényt. Kinek az ötletét, keze munkáját dicsérik a klipek?

- Az EP-n csak egy klip van, de talán az téveszthetett meg, hogy szerencsére nagyon sokat lehetett látni a másik klipünket is TV-kben. Pedig az Unholy Ghost dal majd csak a nagylemezen lesz

rajta, még meg sem jelent semmilyen más formában, csak videón látható. Örületes, mekkora hatalma van a médiának, akárhova meggyünk, mindenhol ismerik ezt a dalunkat, néha a hideg kiráz, amikor elkezdik énekelni. Egyébként Horváth Andrissal készítettük mindkét klipet, az ötletek közösek voltak, és meg is vagyunk elégedve a végeredménnyel. Szerencsére a hallgatóságtól is pozitív visszajelzéseket kaptunk, úgyhogy folytatjuk a klipgyártást...

- Angolul énekeltek, profi klipek, jó színpadkép, bárhol eladható, hallgatható klasszikus heavy és powermetal alapok. Nemzetközileg mennyire vagytok ismertek, egyáltalán próbáltok megjelenni más országokban is?

- Nagyon sok visszajelzés érkezik határainkon kívülről is, sőt ajánlataink is vannak a lemez kiadására, de a nagylemez lesz a döntő majd, ha elkészül. Jöttek rendelések az EP-nkre számtalan országból, köztük olyanokból is, mint Japán, Spanyolország, vagy Norvégia. Pár napja például megkeresett egy olasz kiadó, hogy egyik dalunkat rá szeretnék tenni egy válogatáslemezre. Most folynak az egyeztetések az ügyben, és mindenki tudja, hogy az ilyesmi milyen nagy lehetőség egy fiatal zenekarnak. Szóval azt mondhatjuk, hogy rendben mennek a dolgaink külföldön is, de a lemez lesz majd a vízvonal.

- Magyarországon kit tartotok ma a legjobb zenekarnak a rock-metal palettáról?

- Több részre kell választani ezt a kérdést manapság: Míg 10-15 évvel ezelőtt minden zenekar szívből zenélt, nem kellett egy másik oldalt is megemlíteni, de mára eljutottunk oda, hogy sok zenekar a megélhetését, vagy havi fizetésének kiegészítését látja egy-egy koncertben, és nem azt, hogy adhat valamit a közönségnek. Szóval két részre választanám a választ, egyik csoportban azokra a zenekarokra, akik a közönség és a maguk szórakoztatására zenélnék, a másik csoportba pedig a jó imidzsre megalapozott, anyagi haszonnal járó zenélésre. Megnevezni viszont nem szeretnék senkit, nehogy sértődés legyen belőle, úgyis látja nagyjából mindenki a mai magyar metálféle hiteles vagy hiteltelen nagyjait és reménységeit.

- És globálisan?

- Azokat a zenekarokat szeretjük és tiszteljük leginkább, ahol a legapróbb részletek is ki vannak találva. Mindig is úgy gondoltam a zenélésről, hogy a közönség nem azért jön el egy koncertre, hogy lássa, ahogy egy zenekar eljátsza a saját dalait valami semleges ruhában, mintha az utcáról ugrott volna éppen be egy kicsit, ha már épp ráért, hanem egy show-t, egy előadást vár. Képzeld, milyen lenne, ha kifizeted a jegyedet egy színházi előadásra, és a színészek utcai ruhában faarccal elhadarnák a szövegüket, aztán rohannak a pénzükért, és irány haza. Valahogy a zenélés is arról szól, hogy ha az ember kifizeti a belépőt, akkor kapjon is cserébe valamit, amitől jobban érzi majd magát, vagy egyszerűen csak jó élményben van része. Jó pár külföldi neves zenekarral volt már szerencsénk fellépni, és ott is látjuk a különbségeket. Januárban a Helloween vendégeként fogunk fellépni a Petőfi Csarnokban, kíváncsi leszek rájuk, hogy mennyire szívből jön még az, amit csinálnak.

Sok sikert!

Kokas

Nachladal István – ének, vokálok
Kovács Gábor – gitárok, vokálok
Galambos „Dime” Zsolt – gitárok
Molnár Máté – basszusgitár
Kern Péter – dob

Lemezek: Wisdom EP 2004
Honlap: <http://www.wisdom.hu>
e-mail: wisdom@wisdom.hu

EURON – Európa Robotjai Csatasorba Állnak

R2D2, Cubix, vagy a Terminátor ideje ugyan még nem jött el, de már számos helyen folynak olyan robotikával kapcsolatos kutatások, amelyek célja, hogy eddig csak a sci-fi-kben látott gépmembereket hozzanak létre. Arról sem szabad megfeledkezni, hogy a jövőkutatók szerint otthonainkat hamarosan intelligens multifunkcionális szervizrobotok fogják benépesíteni.

Az EU által 1998-ban meghirdetett 5. keretprogramban kapott először prioritást a robotika. Ennek fényében számos ország kiváló egyeteme és kutatóközpontja létrehozta az EURON hálózatot (European Robotics Research Network), amely egyre nagyobb népszerűségnek örvend, és sorra csatlakoznak az újabb tagok. Az EURON keretein belül nemzetközi együttműködések valósulhatnak meg egyszerűen és hatékonyan. Célul tűzték ki, hogy egy egységes robotikai tudásbázist építsenek fel, amelyet egyaránt használhatnak az oktatásban és kutatásban. Az EURON égisze alatt folyamatosan születnek magas színvonalú szakmai anyagok és oktatási segédletek. Ezen felül igyekeznek szoros kapcsolatot kiépíteni az ipar meghatározó szereplőivel is, akiktől nagyon sok függ Európában. Jelenleg a kontinensen üzemel a világon a legtöbb ipari robot, és szeretnének a piacra építve technológiai előnyt is szerezni az USA-val és Japánnal szemben.

Idén februárban Varsóban rendezték az EURON éves konferenciáját, ahol az emberek személyesen is találkozhatnak, és megvizsgálhatják legfontosabb döntéseiket. Az MTA-SZTAKI-t képviselve nekem is lehetőségem nyílt részt venni a programon. A varsói műszaki egyetem dísztermében és az informatikai épületben három napig tartottak az előadások, a szakmai beszámolókat, bemutatókat és díjátadókat. Természetesen nem maradt el a helyi egyetem laborjainak bemutatása sem. Láttunk rajzoló, falmászó és számos egyéb robotot. A legjobb kereskedelmi és ipari termék megalkotójának járó „Technology Transfer Award”-ot idén az a két német egyetemista kapta, akik kifejlesztették az automata csocsóasztalt, amit részleteiben is ismertettek a helyszínen. Két plenáris előadásra is sor került. Az első Hirochika Inoue professzor tartotta a tokyoi egyetemről, aki annak idején '69-ben a világon először valósított meg hibrid pozíció-erő irányítást, és számos egyéb híres módszer fűződik nevéhez. A másik előadó az amerikai Lynne Paker volt, aki a DARPA-nak végzett 18 hónapos kutatómunkájukról tartott beszámolót, ahol is 80 különböző robottal kellett automatikus terepfelderítést és őrzést megvalósítaniuk.

A szakmai programok mellett azért jutott idő a havas Varsó nevezetességeire is. A város Budapest testvére lehetne: a házak, az utcák, az emberek, a reklámok mind-mind hasonlítanak az itthoniakra. Ugyanakkor döbbenetes, hogy az egész város milyen fiatal; a második világháborúban a nácik szisztematikusan lerombolták a belvárost, bosszút állva ezzel a varsói felkelésért. Később fényképek, festmények és elbeszélések alapján építették újra az egészet. Kellemes meglepetés volt, hogy a belváros körül sokkal több park van, mint nálunk, és egy kis séta közben szabadon máskáló pávákkal és ludakkal találkozhatunk.

Az EURON minden évben több fiatal kutatóknak szóló programot támogat. Ezek közül volt egy a szeptember elején, Montpellier-ben megrendezésre került 2nd Summer European University. Az LIRMM labor és a Pole Universitaire Europeen de Montpellier idén második alkalommal rendezte meg dél-franciaországi nyári egyetemét orvosi robotok (Surgical Robotics) témában. Mivel különösen érdekelnek az orvosi robotok, jelentkeztem rá, és el is fogadták részvételemet. Montpellier egy

hangulatos kisváros a riviérán. Várakozásaimtól eltérően nem hogy nem süttött arrafele a nap, de egy napot odafele Párizsban kellett töltenem, mert törölték az összes délre menő vonatot a hatalmas viharok és esőzések miatt. Egy napos késéssel végül is sikerült eljutnom Montpellierbe, ahová lassanként a többiek is megérkeztek. Összesen 37 résztvevő jött el, többségük Ph.D. hallgató. Európán kívül az USA-ból, Kanadából, Mexikóból és Szingapúrból is jöttek. A statisztikák szerint Európa ilyen irányultságú kutatóintézetének 25-30%-a képviseltette magát.

Naponta négy másfél órás előadást tartottak neves szakemberek a Minimally Invasive Surgery-től a Computer Assisted Medical Interventionig számos témáról. Hallhattunk az orvosi képfeldolgozás, regisztráció legújabb vívmányairól, a jelenleg alkalmazott műtőrobotokkal szerzett tapasztalatokról, a technológiai korlátokról, ipari alkalmazásokról és természetesen a jövő meghatározó kutatási irányairól. Részletes bemutatásra kerültek olyan eszközök, amelyeket már elterjedten használnak műtéti beavatkozásoknál, mint például a da Vinci orvosi robot rendszer, vagy a hernyőszerű EE endoszkóp robot. Az előadások színvonala nagyon magas volt, mindenki jól felkészült, és látványos videókkal, animációkkal színesítették mondanivalójukat. Délutánonként a résztvevők is bemutatták 15 perces előadások formájában saját munkájukat, eredményeiket. Meglepetéssel volt tapasztalni, hogy milyen számos alkalmazási lehetősége van a robotikának az egészségügyben, és hogy egyszerű ötleten alapuló eszközök is milyen pozitív változásokat hozhatnak a műtétek menetébe.

A hétvégén kicsit visszavetk az iramból: elsőként az egyetem robotikai laboratóriumát látogattuk meg. Számos eszközt fejlesztettek ők maguk is, egy szerelőcsarnok tele van robotjaikkal. Minden eszközt részletesen bemutattak, és volt amit ki is próbálhattunk. Mivel a nap is kisütött, így délután lehetőség nyílt rá, hogy biciklit bérelve lekerekezzünk a tengerpartra. Másnap busszal vittek el minket a világ legmagasabb római aquaduct-jához, a 47 méter magas Pont du Gare-hoz.

Az előadások anyagait a videókkal együtt elérhetővé tették az egyetem honlapján, ezáltal mindenki hozzáférhet a hatalmas mennyiségű információhoz. A végén a szokásos oklevél mellett még egy elismervényt is kaptunk, amivel ezt a nyári kurzust 4 kredit ponttal tárgyként akkreditálhatják az ECTS szabvány szerinti oktatásban részt vevő Ph.D. hallgatók.

E két alkalom során betekintést nyertem Európa kutatólaborjaiba, érdekes ötleteket, elképzeléseket hallhattam, amelyek meghatározóak lehetnek a következő 10 évben. Számos olyan embert ismertem meg, akik nemcsak remekül boldogulnak szakmájukban, de nyitottak és lelkesek is. Következő alkalommal talán már kicsit hosszabb időre is ott maradok az egyik kutatólaborban...

T.

Képes beszámoló: <http://www.challenge24.org/gallery/mp05>Érdeklődőknek: <http://www.euron.org><http://www.lirmm.fr/UEE05/>

Kiss iWiWett

Ismered Kyoko Date-et? Nem gond, ha nem, mert nem létezik. Ő volt az első virtuális személyiség, aki popkarriert futott be. Aztán itt van valami, ami sokkal kisebb, és sokkal kevesebben ismerik. Kiss Ivett. Karrierje kisebb ívű, és az iWiW-re korlátozódik, és önmagában egyáltalán nem érdemelne cikket.

De az ember gyarló, és elgondolkozik. És ez a cikk talán nem lesz kedves, szép és jó. Kiss Ivettnek van 350 ismerőse. Két villanykaros srác csinálta, abszolút poénból, semmi komolyat nem akartak, mindössze kíváncsiak voltak. Az iWiW egy olyan rendszer, ahol bejelölheted ismerőseid, levelezhetsz velük. Semmi komoly, semmi korszakalkotó, lényegében értelmetlen. Valamiért mégis szeretik az emberek, de ebbe most ne menjünk bele.

Két kedves barátunk létrehozott egy logint egy szép, de nem feltűnően szép és kihívó lánynak, aztán elkezdte bejelölgetni az ismerőseit. Csodák csodájára visszaigazoltak... Na igen, Villanykar, 5% lány között elég csak nem csúnya lánynak lenni, máris állandóan legalább tíz pasi vesz körül.

De milyenek is ezek a pasik?

Egy netes társskereső lapon bóklászva az alábbi bemutatkozó-szöveget találtam:

„Haverok, napfény, sport (extrém is), utazás, zene, olvasás.. és minden, ami jó! (drog nem jó) Szal ezek mind én vagyok. No meg néha túl sokat gondolkodom.. női logika, vágjátok, ugye? ;)”

Szeretnék ismerkedni aranyos pasikkal. Lényeg, hogy valamennyire legyünk hasonlóak. BME műszaki infósok/{ha fel tudsz állni a gép elől} kíméljenek!

Ami előny: ha szereted a hullámvasutakat. ☺

Cupp

u.i.: nemdohányosok is kereshetnének, én is le akarok szokni!”

Változtatás nélkül, betűről betűre ezt olvastam. Azért hogy ezt elérje egy társaság, valamit kellett tenni, nem? Tény, nem mindenki Adonisz, de az ember attól lehet ápolat, tiszta és legalább egy kicsit széles látókörű.

De neten ismerkedve ez még nem számít. Neten bárki lehet bármilyen. Talán a fenti idézet szerzője megtapasztalt pár infóst, és negatív tapasztalatai voltak. De mit is bír alkotni valaki neten?

– Jelenleg hány ismerőse van Kiss Ivettnek?

– Háromszázötven, és körülbelül ugyanennyi függőben. De már nem jelölgetünk be ismerősöket, maguktól jönnek az emberek.

– Van elképzelésetek, hogy mi lehet ennek az oka? Hisz Kiss Ivett nem létezik...

– Pont ezért találtuk ki, mert arról beszélgettünk, hogy már boldog-boldogtalant visszaigazol mindenki, és kíváncsiak voltunk az eredményre. Bár ilyen sikerre azért nem számítottunk.

– Eredetileg csak visszaigazolásokat akartatok, vagy már a legelején is ki volt tűzve az öngeneráló ismerőshalmaz?

– Csak visszaigazolt ismerősöket akartunk, és abból is húszat szeretnénk volna elérni.

– Miért lányt hoztatok létre és miért fényképpel?

– Lányt nyilván azért, mert az emberek sokkal inkább „rákattanak”. Fényképet meg azért, mert minél valóságosabbnak akartunk tünni, és aki komolyan veszi iWiWet, az csak tesz fel fényképet.

– Mekkora hányada az ismerősöknek villanykaros?

– Pontosan nem tudom. A saját háromszáz ismerősöm közül száz jelölte meg ismerősnek, ez biztos. Először a saját ismerőseink közül jelöltük meg a közelebbieket, aztán az összes Szabó Zoltánt és Kovács Tamást, aki csak regisztrált. Aztán a sikeren felbuzdulva minden saját ismerősünket. A mostani szakaszban egyre több a számunkra is ismeretlen ember, és már az ország minden részéből, nem csak a villanykarról vagy BME-ről.

– Férfi-nő arányt tudtok mondani?

– Nem másabb, mint az átlagos iWiWes. Nyilván több a férfi, de pontosabban nem tudok mondani. (Pontos statisztikát az iWiW nem ad a nemek arányáról, a kézzel való átszámolásra pedig sem a cikk szerzője, sem a kitalálók nem vállalkoztak.)

– Valami álmotart el akartok érni?

– Most már a kétezren gondolkozunk...

Egy villanykaros nőismerősömmel beszélgettem, hogy milyen gáz, ha egy csajnak korpás a haja, és mennyire sokkoló, lehangoló ezt látni. (felteszem, itt a férfiolvasók is egyetértenek) Kedves évfolyamtársam együttérzően rám mosolygott: „akkor most már tudod, milyen gáz egy-egy előadáson azt látni, hogy előtted a srácok haja zsíros és korpás...”

Igen, én is szoktam borostás lenni. Többször is, mint illendő lenne. Igen, az ember néha szeret pólóban mászkálni. De ha már elvárjuk azt, hogy a csajok jól nézzenek ki, akkor mi is tehetnénk valamit magunkért! Nem vagyok Norbi-hívó (bár lassan tényleg vallás lesz belőle), tudom, hogy valakinek tényleg bejön, ha valaki pocakos – és nem csak udvariasságból mondja –, én nem is erről beszélek. Arról sem, hogy legyen ilyenolyanolyan ruhája. (Bár azért egy ing néha jól áll.) De az a ruha legyen tiszta...

Részt vettem az ACM programozóverseny regisztrációján. Közép-európai döntő, profi, kiemelkedő tudású kódolók és felkészítők. Bármilyen hihetetlen, volt olyan, aki mosdatlanul, büdösen jött regisztrálni. Szóval a jelenség nem egyedi, csak... Ez még senkit nem jogosit fel arra, hogy itthon, előadáson és egyáltalán az életben is ilyenek legyünk.

Srácok, szedjétek már magatokat össze! És nem kizárólag a villanykarosokra gondolok! Tudom, most lehet, hogy konkurenciát csinállok magamnak. Tudom, most sokan meg akarnak fojtani. Én nem ismerem Kiss Ivettet. Nincs rá szükségem. De háromszázötven embernek volt.

És aki most felháborodott, az menjen, és nézzen tükörbe, mielőtt nekem vagy a szerkesztőségnek ír!

Aki pedig azt hinné, hogy el vagyok szállva magamtól, téved. De erről talán a nőismerőseim nyilatkozzanak. Mert vannak olyanok is... A net jó. Neten ismerkedni, izlés dolga. De odamenni valakihez, normálisan elbeszélgetni vele, és közben kicsit is emberien kinézni vagy viselkedni...

Legyen már ez is a sajátunk!

Név a szerkesztőségben